

DOU

GEORCII
D'OV S. Æ,

DE
ITINERE SVO
CONSTANTINOPOLITANO,

Epistola:

*Accesserunt veteres Inscriptiones Byzantio & ex
reliqua Græcia nunc primum in lucem, cum
quibusdam doctorum virorum epistol.*

Handwritten signatures and initials in blue ink.

Ex Officina Plantiniana,

APUD CHRISTOPHORVM RAPHELENGIVM,
Academæ Lugduno-Batavæ Typographum.

M. DC. LXXII.

Αουσιανός

62

DE
LITINER
CONSTANTINOPOLITANO
Epistol.

...

...

IOSEPHI SCALIGERI

· I · V · L · C · A · E · S · F ·

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Δεσιάδης φιλόπατρις ὄρεσι λίπε πατρίδος αἰνῆς
 ἢ δ' ἐφίλος ὄρεσσι τῆς ἰδίας τοκεῶν,
 ἦδεα τηλεδαπέων ἐπαλώμεν, ἄρκι ἐλθεῖν
 κ' ἢ τῆς Ἰταλίων ἀρεῆς ὑπερβόρεων.
 ἔμπόρω, ἦ δ' ἐσοφῶ πλάνη δίασε. τὸ μὲν εἴπειθ'
 ἢ φιλοχρηματίν, τὸν δ' ἐφίλος ὄρη.
 ἀμφοῖν γὰρ μεμαῶσα διανδιχα φροντὶς ὄρω,
 εἰδ' ἰωζὴν νόος εἰς, ὡς ὁδὸς ἔστι μία
 ἄστα τῆς ἰδίας χρεῖς χάριν ἔμπορος εἶδε.
 Δεσιάδης κωνῆς ἀμφὶ βιωφελίης.

D O U S I A D E S patria patria studiosus, amator
 Patris sustinuit patre carere suo,
 Oppida perlustravit, erro peregrina paratus
 Usque ad Riparios tendere Hyperboreos.
 Mercator cupide sagittensq; vagantur: at illum
 Urget opum, hunc varse cognitionis amor.
 Diues sum medicane sententia surgit utrique.
 Nec mens una illis, sit licet una via.
 Mercatorem urbes primatus visere questus,
 Publica Doussiaden impulit utilitas.

In Nobilissimi doctissimiq̄ue Iuuenis
GEORGI DOVS Æ

Itinerarium Constantinopolitanum,
 & Codicis Græci Manuscriptos
 inde allatos.

ΔΟΥΣΙΑΔΗΣ κερδίω ἀΐθρα βεβλη-
 μένος οἷσ' ἔρω,

Καὶ μέγαν μεμῶος ἦδ' ἄρα πολλά μαθεῖν,
 Σαυρομάτας, Θεράκας τε καὶ ἀλ' ἄλλα ἔδνεα ἔγνω,
 Πείτε' ἀποδημήσας τῆλε πάξις ἔτεσσιν,
 Περοδῆβης κ' ἰσ' ἔων, πεῦ δ' αὖ νόσοιο τυχήσας,
 Τρύδ' ἰδίης γ' ἔφην δέλιτον ὁδοιπορίας.
 Πᾶς δ' ἐντοξόμομος τῆδ' ἀΐ, μάλα πρὸ φρονι θυμῶ,
 Σπεδαίῳ, λέξει, ἔστιν ὁδ' ἠΐθεος.
 Βιβλία δ' αὖθις ἰδὼ, ἀγ' ἀνεκδιγχε πολλά καὶ ἑσθλα
 Ελλάδος ἐκ μυχάτων ἠγαγεν εἰς τὸ γένος.
 Δὴ τότε ἀγασσάμενο, γλυκῆον λῆμα νέοιο,
 Ημίθεος, λέξει, ἔστιν ὁδ' ἠΐθεος.

Βον. *Juvenius Brugensis.*

IANO DOVSAE

NORDOVICI DOMINO,

ARCHIVORVM EVSTODIÆ

PÆFACTO, AC SVPREMI IN

BATAVIS CONSILII ADSESSORI,

*Patri suo observandissimo, GEORGIVS
filius Salutem.*

ON ignoras antiquissime pater, plerosque homines in seâ quâdam externa visundi cupiditate flagrare. Sed & illud tibi probè cognitum est, instituta varientium, ritus moresque hominum, iudicium & prudentiam plurimum acere. Docet hoc præclare suo exemplo Ulysses, qui propter rerum usum atque experientiam quam peregrinando acquisuerat, Elogium πολυ-
ζωων ab Homero ferre promeruit. Docet

hoc etiam, præter alios sapientes, Philo-
 sophorum ille Deus Plato, qui relictis
 Athenis ad barbaros profectus, sum-
 mâ prudentiâ instructus in patriam re-
 diit. Genti autem nostræ, quali pecu-
 liare quidam est longinquas ac trans-
 marinas peregrinationes instituere. Et
 petant ferè omnes humanioribus lite-
 ris dediti Galliam, plurimi Germaniam
 & Italiam, in Græciam tamen à longo
 tempore, quod sciam, penetrauerè quàm
 paucissimi. Quod cum animaduerte-
 rem, ipse etiam eodem studio incitatus,
 & quo honesto proposito plus esset ad-
 iunctum periculi & laboris, eo maius
 decus & prætium esse, animo reputans,
 relictâ communi peregrinantium fe-
 mitâ, Græciam olim omnium humanita-
 tis inuentricem, verùm hodie (prohi-
 dolor!) Turcicâ pressâ seruitute inui-
 fere malui. In quâ peregrinatione quan-
 tum profecerim, iudicabunt alij. discere
 certè aliquid sum conatus. Ad te verò
 amantissime pater hunc qualemcun-
 que

DE ITINERE SVO CONSTAN. y

que profectionis meæ fructum mitto: vt hoc modo debitum officij mei persoluam, quod sane à me exigit, vt te de vniuersâ itineris mei ratione ac serie certiore[m] faciam, vtque, sicut te absentia mea anxium subinde ac fœlicitum habuit, ita hac peregrinationis meæ historiâ, præsertim si quæ iucunda filio euenisse intelliges, aliquo modo recreem atque exhilarem. Quod studiū meam, si non iudicio & maturitate, nouitate tamen argumenti se commendare poterit. Annū ferè quatuor elapsi sunt, cum è Poloniâ, vbi biennium idiomatis causâ transegeram, domum reuerterer. Eo tempore maior mihi cupido, illius linguæ, cuius beneficio in Turciâ minus laborarem, aliquo modo iam gnaro, regiones illas videndi incesserat. Cuius rei gratiâ cum in Germaniam, facto per Frisiam itinere, lato P. M. & Stephano fratribus comitantibus, abiissem, Heidelbergam peruenus Musarum domicilium petij. Habet hoc eâ Vrbs ante

alias singulare, ut cum ab antiocho doctis imprimis, viris abundauerit; nunc etiam ne iis quidem careat. Incidit tum ibi in notitiam Nobilissimi viri Marquardi Freheri Confiliarij Palatini; cum quo, ubi multa de multis familiariter contuliffem; deuenimus tandem in sermonem de hodierna Græcia. ac cum me incredibili quodam desiderio, Byzantium videndi flagrare, dicerem; iniecit ille, sibi librum esse, qui Origines Constantinopoleos tractaret, quem si Latine vertere vellem, non mediocri in Byzantinis Antiquitatibus cognoscendis adiumento mihi futurum promittebat. Latabar iam tum me inuenisse, quod quærebam. Et quoniam id temporis aliquamdiu Heidelbergæ subsistere in animo habebam, eius exemplaris copiam mihi fieri rogavi. Quod ille ubi promississime fecisset, dici non potest, quantum ex eius lectione voluptatem ceperim. Cum autem eundem libellum pro meis viribus Latine transtuliffem,

Frehero

Frehero Versionem meam commen-
 daui, quæ eam statim, me absente typis
 excusam publicè legendam proposuit.
 Fuit mihi ibidem cum doctissimo ho-
 mine laico Grutero non exigua fami-
 liaritas, qui tam me amabat, ut si frater
 eius fuisset, nec ille potuisset maiorem
 mihi exhibere beneuolentiam, nec ego
 plus officiorum ab illò requirere. Viget
 & P. Melissi cum pari eloquentiâ singu-
 lare in Carmine Latino acumen in hac
 eadem Ciuitate, quæ non ita diu Hiero-
 nymi Commelini, Iohannis Postlij,
 aliorumque Doctorum hominum exe-
 quias, cum magnâ Reipub. Literariæ
 iacturâ celebrauit. Melissi beneficio,
 BIBLIOTHECA ibidem PALATI-
 NA, cui ipse præfectus est, Manuscri-
 ptis Libris Græcis & Latinis tam refer-
 ta, ut & Italia ei inuidere possit, sem-
 per patuit. Cum serè semestri tempus
 Heidelbergæ uenatus essem, Francofur-
 tum vnà eum fratribus redeo: ybi pero-
 portunè intelligo Legatum à Sereniss.

IO GEORGII DOVS E
Rege Polonia. Constantinopolim dire-
ctum fuisse. Itaque accingo, ne profe-
ctioni, quantaque possum festinatione
Cracouiam propero. Vidi in eo itinere
Herbipolim, cum opulentissimo Iesui-
tarum Collegio, tum Episcopali Sede
Vrbem imprimis nobilem. Vidi No-
ribergam ædificiorum elegantia, platea-
rum venusta dispositione, dædalâ præ-
terea variarum artium atque opificum
industriâ eximiam. Vidi etiam in Bo-
hemicis montibus Balneum Caroli III.
Imperatoris, non ignobilem Vicum,
nobis ob Fontes calidos, ad quos è lon-
ginquis regionibus sanitatis causâ plu-
rimi confluunt, non tacendum, aliaque
plura haud obscure nominis Oppida.
Id temporis etiam Pragæ per aliquot
dies substiti, vbi, præter alia memoratu
digna, multa Imperatorum Monumen-
ta videre contigit. Pragâ Nissam venio,
cuius loci Episcopus in Silesiâ prima-
rum obtinet. Ab hac Vrbe sex dierum
iter conficiendum erat, vt venirem Cra-
couiam;

couiam, quam quidem P. Ascensionis
 Domini atigi. Cracouia Vrbs, quæ &
 Regia, principem locum in Poloniâ te-
 net. Nonnulli putant eam, à Prolemæo
 voce ab appellatione Cracouix non re-
 mota, Carodunum nominari. Iacet ad
 fluuium Vistulam, qui etiam Arcem Re-
 giam in editiore loco positam allat.
 Ipsa Ciuitas ædificiorum splendore,
 omniumque rerum affluentia, adhuc
 vario disciplinarum genere cum claris
 Germanix urbibus certat. Subiui hinc
 quendam immensæ profunditatis spæ-
 cum, in quo belluam quandam Holo-
 phagum, quæ quotidie multos homines
 absument, habitasse, vulgus sibi per-
 suadet: quod tamen fabulæ quàm histo-
 riæ similis doctiores rident. Vidi etiam
 extra Urbem, quæ iter est in Hungari-
 am, Salinas præstantissimas, quales nec
 in vniuerso orbe extare existimo, quas-
 que omnibus nationibus pro miraculo
 Poloni ostentare solenne habent. In
 quas cum id temporis me demitterem,
 putabam

putabam me in abyssum terræ descen-
dere. Columnis è sale excisis, palmarum
concameratio, cui & Oppidum impo-
situm est, fulcitur, quæ & porticus effi-
ciunt tam amplas, vt non opus sit inter
ambulandum caput demittere. Craco-
uiæ cum propè quatuor menses exegis-
sem, & Legati Regij in Turciam pro-
fectio propter obitum Sereniss. Annæ
Iagelloniæ Reginae in aliquot adhuc
menses protolleretur, ego longioris in
Polonia moræ impatiens Russiam ver-
sus iter ingredior. Egresso Cracouiâ sta-
tim occurrit collis rotundus & fastigia-
tus, memoriæ, vti tradunt, Vandæ Re-
ginæ, dum singuli Ciues tantum terræ,
quantum pileolo suo capere poterant,
aggererent, excitatus. Hinc venio in
Niepolomice, locum, si quis alius in
Polonia, pingui ferinâ abundantissi-
mum, eoque nomine venationibus Re-
gum imprimis celebrem. Quatuor cir-
citer ab hoc loco dierum itinere (neque
enim singula oppida recensere opus
habeo)

habeo) Jaroslauiam venio, Oppidum cum Iesuitarum Seminario, tum mercatu equorum & bouum, qui singulis annis xv. Aug. ibi celebratur, imprimis spectabile. Jaroslauia venio in Iauorow, Illustris ac generosi, mihiq̄e multis nominibus amicissimi Ioannis Felicis Herbulti domicilium, qui superiore anno ad Imperatorem Tarcarum cum magna laude sua Oratorem egit. Hinc, sexto postquam Cracouia discesseram die, venio Leopolim. Vrbs est satis munita, emporio vini Cretici, aliarumq̄e Turcia mercium, adhuc Ciuium erga aduenas comitate florens: sed & Sede Archiepiscopali, cui nunc Reuerendiss. Demetrius Sulicouius (praeter exactam Sacrarum literarum cognitionem, humanitatis etiam studiis haud defunctorie imbutus) praesidet, non ignobilis. Sunt in hac Vrbe quatuor diuersa sectae, nimirum Graeca, Latina, Armenica & Iudaica: Reformatae tamen Religioni summo studio ac vigilantia mirifice obsistunt.

obfistunt. Huic Vrbi plurimum mi me de-
 bere fateor, quòd hinc cum Simone Si-
 monide hospitium & amicitiam con-
 trahere licuerit: qui Vir quanto Orche-
 stræ plausu Parnassi callem institerit, è
 scriptis eius editis Ælinopæane videli-
 cet, & Casto Iosepho, tum Ioëlis illâ Pa-
 raphrasi satis superque constare arbi-
 tror. Huic non inferior est Andreas
 Madrowic eiusdem Ciuitatis Secreta-
 rius, cuius ingenij candorem cum pari
 certâ stem eruditione satis admirari
 non potui. Vterque istorum oculitus
 me amabat, neuter studiis meis bene
 non cupiebat. Postquam aliquamdiu
 Leopoli degissem, serio tandem de iti-
 nere Turcico capeffendo cogitare cœpi.
 Quo quidem tempore exceptata mihi
 occasio oblata fuit, vt cum Polonis &
 Armeniis Smiëlum ad Danubij ostia
 discederem, vnde postea nauigio Con-
 stantinopolim veheremur, id quod ad
 compendium itineris multò expeditis-
 simum videbatur. Digressi itaque Leo-
 poli

Simon
Simonides

Andreas
Madrowic

poli quinto die appulimus Camene-
tiam, in quo itinere aliquot vidi Oppi-
da, quæ, ne iusto longior sim, & quod
videam non magnopere accuratâ de-
scriptione egere, omittere malui. Sunt
in hoc toto tractu homines fædo & ir-
solito capillorum vitio, quod suo idio-
mate goscic indigitant, laborantes: quo-
rum crines in nodos inexplicabiles
contorti conglomeratiq̄ue è capite in
humeros vsque dependent: quos non
malè pilulis luteis cuium captarumve
elunibus in hærentibus comparaueris.
Quibus, vt puto, non minus deformes
videntur Sarmatæ illi, quam se ornatos
olim egregiè credebant, quâdo Romam

*As
goscic
nuptiarum
capillorum*

Crimibus in nodum tortis venere Sicambri.

Malum hoc medelam non admittere,
nec sine manifesto vitæ discrimine rese-
cari posse, quin & ei obnoxios statis
temporibus lum bagine, capitis, ar-
tuumque doloribus vexari, eiusque nul-
lam aliam esse causam, quàm Tyra flu-
minis potum, incolæ mihi persuade-
bant.

Camenetia bant. Camenetia super arduam cliu-
 samque rupem condita est, quae fossâ
 naturali cingitur. Urbem ipsam simul
 cum fossâ rupes altissima ita suo ambi-
 tu includit, ut mania Cycloporum mani-
 bus fabricatâ repraesentare videatur.
 Huic Urbi si industria hominum acce-
 deret, naturaque artis auxilio paululum
 iuuaretur, haud scio an quidquam
 aliud munitius sol aspiceret. Sed enim
 gentes Sarmaticae non admodum Ur-
 bius munitionibus delectari videntur:
 totum Regni sui columnen non in mu-
 rorum firmitate, sed in Equestrium co-
 piarum praesidiis, armorumque atque
 animorum robore collocantes. Came-
 netiâ transgressi fluvium Tyram ab in-
 colis Nyestr dictum, Chotimum veni-
 mus, primum Moldauicæ ditionis Op-
 pidum. Est hic Arx in editâ rupe non
 contemnenda, quae perpetuo Heuduc-
 conum (ut vocant) praesidio custodi-
 tur. Chotimo profecti, sex dierum iti-
 nere peracto, attingimus Iassum satis fre-
quens

Chotimu

Iassum

quens incolis & peregrinis oppidum; & quondam fuit Palatini Moldauix; dum Arx illa staret, quæ ante paucos annos à Cosakis diruta est, domicilium. Et teloniis mercium, quæ hæc tam in Poloniam, quam Turciam traſſeunt, vestigal maximum Palatino prouenit. Haud longo à Iassy interuallo, apud pagum Czetczord vidimus fossas & propugnacula, quæ Poloni ibi struxerunt, cum ante annos quinque denis non amplius armatorum millibus octoginta Tartarorum millia, felici ausu, nec minore summi Imperatoris sui Ioan. Zamotcij armatae pariter ac togatae militiæ Principis virtute atque industriâ profligarent. Post hæc spatio octo dierum venimus Smielum Turcicæ ditionis oppidum; ad ripam, vt dixi, Danubij situm. Dum in hoc itinere eramus, videre contigit pagos complures; vbi homines in specubus subterraneis habitabant. Smieli vberissima est optimorum piscium captura; atque ex eo vili-

Cyprii
piscis
 tas: inter quos Cyprini immo dico ab-
 domine conspicui præcipuè commen-
 dantur: qui non in Græciam modò,
 verùm etiã in occiduas partes vene-
 les passim transportantur. reliqua au-
 tem edulia, vt carnes & lactinia, ma-
 gno satis veneunt. Auenæ imprimis,
 hordei & fœni non exiguum pretium:
 aduehere illa oportet si quis equis suis
 de pabulo prospectum velit. Genus
 hominum in hac regione multo im-
 probissimum; prauo sanè ingenio sub-
 doloque ac versipelli: qui vnde nomen
 & originem traxerint, ex Annalibus N.
 V. Stanislai Sarnicij notum est. Smiello
 per ostium Danubij in Pontum Euxi-
 num, quem Turcæ قاره دتیس *caradenis*
 hoc est; *Mare* قاره دتیس *nigrum*
 vocant, iucundissimã nauigatione de-
 lati sumus. Non male fortassis huic
 loco conueniet referre, quid id tempo-
 ris in nauì, quã uehebatur, acciderit.
 Præter Polonos & Armenios (qui nauem
 conduxerant) adiunxerat se comi-
 tarui

tatui nostro nescio quis Turcici generis mango: qui duas mulieres cum puero in Moldaviâ emptas pretio suas fecerat: quas Constantinopolim auertere properabat. Erant ibidem aliquot etiam Calogeri (ita Monachi, qui sanctitatis & doctrinæ specie reliquos antecedunt, appellantur) quorum unus nullum morum Turcicorum usum habens. (nam Rutenus erat) palpo sibi puerulum Turcæ conciliabat. Quod herus animaduertens statim è cubili suo prorumpit, atque ita caput istius infelicis Monachi fuste dedolat, vs ille verberando, hic vapulando maxime defatigaretur. Iamque cò res deducta erat, vt Monachum in mare abiecturus fuerit, nisi nos supplices, vt misero illi parceret, precibus ac blanditijs intercessissemus. Triste sane spectaculum, & quod lacrymas homini Christiano exprimeret, hoc videbatur: vni nempe Mahumetano, tot Christianis presentibus (nam septuaginta circiter numero era-

20 MAGNÆ GEORGIVÆ DOVIS R^{ED}
mus) tantum iurisdictione ac licentiæ. Sed
perfecto ita res habet, eum, qui cum
Turcis (vbi postea vberius narrabimus)
versaturus sit, à mulieribus, pueris, &
mancipiis eorum abstinere, neque ma-
nus solum, sed verò & oculos & lin-
guam domitos habere oportet. Quinto
die, ex quo Sinio solo ramus, Bospho-
rum Thracium vidimus, sed antequam
in Bosphorum venias, scopuli duo,
quos Cyaneas & Synplègades olim
Græci dixerunt, ad dexteram in ipso
Ponti ostio occurrunt, in quorum vno
Columna vetus è marmore candidis-
simo, quam vulgus Pompei nominat,
posita est. In basi huius Columnæ In-
scriptionem Latinis literis incisam ani-
maduertit, cæterum ita vetustate tem-
poris exesata, vt si eam I. Leunclavius
V. N. & in hoc studio sum genere haud
trahatice versatus, non evisset, à ne-
mine legi posset. Ea est huiusmodi,
D I V O

*J. L. Sar-
clavius*

DE ITINERE SVO CONSTAN. ET

DIVO CAESARI AVGVSTO

L. CLANNIDIVS

L. FELICOLA PROCO.

Bosphori dextrum latus longissimâ
Oppidorum ferie praeexitur. Sinistrum
non tam ædificiis oblectationi dicatis;
quam collibus fructiferis, hortisque
Regiis collucet: quos singulos quid
aliud esse dicam, quam Thessalica illa
Tempe amantissima, sed longè amæ-
niora, nisi ea. Iapithæ Centauris haud
secus quam Hesperidû pomaria draco
ille, custodirent, proculque spectatores
arcerent. Medio circiter inter Bosphori
fauces spatio, Arx est munitissima, quâ
hodie Turcæ pro carcere in signum
captiuorum vtuntur: habet tres maxi-
mas turres, quarum crassities, vt Laoni-
cus obseruauit, ad triginta pedes exten-
ditur. Muro undique viginti duos pe-
des lato ea Arx circumdata est. Huius
eò libentius meminisse inducor, quòd
ex eâ, cum essem Constantinopoli, qui-
dam popularis meus I. Adrianus Can-

tius felicius, quàm prudentius elapsus est. Eum Hagienſis quidam Apoſtata Kaike Mehemeth duarum (niſi me ratio fallit) triremium Præfectus; Conſtanti-
 nopolim porro captiuum peruexerat; idluquẽ Imperatoris, ſpe ingentis ob
 redemptionem pretij allecti, in hanc Ar-
 cem coniecerat. Iam hæne triennium
 in ea ſub artiſſimâ habitus fuerat cu-
 ſtodiâ, cùm illi Deus (quod dicitur) ex
 machinâ præſto fuit. Sub maturum
 lucis crepuſculum felici auſu ſurgens,
 cùm reſeratas omnes ianuas offendis-
 ſet, in planitiem Arcis, clam cuſtodi-
 bus, descendit: dumquẽ de muro Ar-
 cem ambiente tranſcendendo cogita-
 ret, & in varias partes oculos conice-
 ret, ecce funem ab arborẽ quãdam mu-
 ro proximâ præſidentem offendit, quo
 apprehenſo cùm murum aſcendiſſet,
 facile ſe in alteram partem incolumem
 demittit. Veniebat eo tempore furtim
 in domum Oratoris Angli, quæ Chri-
 ſtianorum captiuorum perſugio Aſyli
 inſtar

instar patebat; vbi & triduum continuū sub strue lignorum latuit, vnde non multo post saluus & incolumis in Hollandiam rediit. Arcis istius Præfectus, cum mane captiuum Imperatoris frustra quæsiuisset, repente sandapilam luto implet, eamque cum cadauere (vti prætexebat) demortui, in Bosphorum abiicit; haud ignarus quid suo decessori acciderat, qui, cum aliquot Nobiles Germani ex eadem Arce paulò anteuasissent, ab vnco ferreo suspensus incuriæ suæ pœnas dederat. Supra Bosphorum celeberrima Constantinopolis sita est, loco tam cōmodo, vt Principatum totius orbis præ se ferre videatur. Est in Europâ; habet in conspectu Asiam, à dexterâ Africâ, à sinistrâ Scythicis regionibus, nauigandi cōportunitate opponitur. Portus eius tantâ magnitudine & cōmoditate cæteris antecellit, vt (Manuele Chrysolorâ teste) triremes & naues, quæ vsquam locorum fabricatae sunt, in sinum suum recipere possit.

Constantinopolis

Duabus partibus ita mari alluuntur, ut ferè peninsulam quandam referat, tertiâ reliquo continenti iungitur. Ipsa Vrbs septē colles, unde etiam *ἑπτάλοφος* à Græcis nominatur, complectitur; in singulorum collium fastigijs Tempia & Mausolæa sumptuosissima Imperatorum Turcicorum spectantur. Urbis muri, qui necdum quâ in re ambitu suo Babylonicis inferiores videri possint, partim lapidibus quadratis, alij sementitiis nonnulli interpositorum laterum ordinibus constructi sunt. Portas in circuitu viginti quatuor habet, quarum nouendecim mare, quinque terram spectant. Collucet vniuersa Ciuitas (vt interim de Templis, Xenodochiis, & Balneis Turcicis nihil dicam) Basarum palatiis tam amplis, tam magnificis, vt stuporem spectatori inquirere possint. Ipsa Regia vetus Byzantium occupat, in quâ latissimè Imperator habitat. Hanc, cum Generosus Dominus Stanislaus Golscius Regni Pol. Legatus osculo manum

Impe-

Stanislaus
Golscius

Duabus

4 B

Imperatoris supplex veneraretur, ingressus sum. Sedebat ille intra ædiculam marmoream, auro gemmisque mirè fulgentem. Solum eius perquam humile pretiosissimâ veste stragulâ; puluinis que exquisito opere elaboratis instratum erat. Aderant illi præter maximam Turcicorum Nobilium frequentiam, aliquot Ianizatorum millia, qui ingenti cum silentio tam immoti stabant, ut statuæ potius quam homines esse viderentur. Huius autem amplissimæ Ciuitatis Imaginem videre qui volet, eum Bibliothecam Academiæ nostræ adire melius est; vbi Turcica Constantinopolis in Tabulâ xⁱⁱ circiter pedes oblongâ; Dædaleo planè opere manu Melchioris Lorichij delineata, beneficio Nicolai Vanderuulij suspensa visitur, in quâ Imperatoris Regia, cum Templis & Palatiis Turcicis tam accuratè expressa sunt, ut eâ nihil elaboratius posse fieri, iudicare auisim. Visuntur adhuc quibusdam in hocis Urbis ve-

terum Ornamentorum admiranda vestigia: de quibus singulatim referam, ubi prius de moribus Turcarum aliquid interposuero. Etsi autem videar in hoc scribendi genere actum agere, tamen qui hæc nostra percurrere voluerint, fatebuntur (sat scio) se etiam aliquid in rebus Turcicis profecisse.

Quo tempore Byzantium appuli, Turcæ Esuriales Feras, quæ decursu Lunæ apud eos terminantur, agebant, de quibus primùm aliquid dicere, non erit fortasse à præsentī instituto alienum. Hoc Ieiunium ita strictè observant, ut à mane, ad vesperam usque, nihil degustent nec cum mulieribus interea rei quidpiam vel commercii habeant: quo quidem tempore Talismani, (hi sunt Templorum Ædium) ex altis turribus, unde clarâ voce quinquies in die ad rem Divinam populum convocant, lumina suspendunt: ac per totam ferè noctem ingenti apparatu & luxu conuiuia agitant. Ieiunio absoluto, solenne Pascatis

Festum,

*Ieiunium
Turcæ*

Talismani

Festum, quod *bairam* indigi-

بویوک بحر

buiuk tant,

Pascha

magno plausu & festiuitate per aliquot dies celebrant: iuuenes & viri per capita ludibundi cursitant, oscillis in aere librati iactantur, ac omnis generis ludicra, quaecunque homini in mentem venire possunt, id temporis publicitus spectanda exhibent: quo etiam (praeter varia Monachorum genera) quendam, qui non (vti Soterici nostri) Fibulatus, sed Annulatus incedebat, videre contigit. Non hic expectare, vt tibi de instituto horum Monachorum, siue mendicorum potius, aliquid narrem; neque de *Muphti*, qui eam apud Turcas auctoritatem obrinet, quam Papa apud Latinos, neque item de Bassis, capitibus scilicet Consilij Imperatorij: quae alioqui tam e Busbequio & Leunclauio, quam aliis huius aetatis scriptoribus cognosci possunt. Ad mulieres venio, a quibus imprimis abstinendum esse, superius dicere institue-

Muphti

ram.

28 GEORGIVS DOVSÆ
ram. Has ita domi abscondunt, vt nec
è fenestris illis prospicere liceat. Quæ
in publicum prodeunt, infames ha-
bentur, & ita tamen tectæ concedunt, vt
nulla earum corporis pars ad conspe-
ctum pateat. Ne propinquus quidem,
nisi certo anni tempore, eas videre per-
mittitur. Siquidem animis penitus im-
biberunt, non posse mulierem à viro
sine potiandi libidine, ac proinde sine
mentis labe conspici. Nonnulli Chri-
stiano interdum capitale, nisi argento
præueniant, cum Turcicâ muliere collo-
qui: cuius rei exemplum quendam Ar-
menium tibi dabo. Is cum aliis mer-
catoribus Leopoltitanis in Obluczice ad
Danubium venerat. cumque adhuc ite-
uenis esset, & exiguam Turcicorum mo-
rum notitiâ haberet, cum feminâ qua-
dam quam fortè conspiciabatur, sermo-
nes ferere institit. Mulier non tam aliam
ob causam, quam quod Christianus
Turcico idiomate loqueretur, mirata,
ei respondet, ac tandem sermone vltro
citroque

citroque habito, ad hospitium Armenij, vbi etiam canabat, se contulit. Interim exploratores, qui nusquam in Turcâ defuit, hanc rem ad Iudicem deferunt, dicentes feminam Turcicam in domum Pagani iuisse. Iudex postridie manè, muliere in carcerem detrusâ, Armenium ad se venire iubet: qui cum adesset *bre gaur* (inquit Iudex) virum *بري حور* ne tu Deum, & ius Musulmanicum reuereris? Quâdam te (Pagane) commouit, vt tu cum Orthodoxâ muliere rem haberes? An nescis talia scelera Legibus nostris igne puniri? Tum Armenius: si quâ in re deliqui, adest Senior in nostro comitatu, qui mihi ex præscripto Priuilegij, quod à vestro Imperatore habemus, mulctam irrogaturus. Iudex hoc audito, Seniore*m* acciri iubet, ei que dicit: Hic Armenius te appellat, dicēs vos nescio quo Priuilegio donatos. Senior statim Diploma profert, vbi inter alia & hoc continebatur: quod nimirum Armenius alicuius

30 GEORGII DOVSAE
alicuius criminis reus, non à Iudice
Turcico, sed à suo Seniore puniri de-
beat. Lecto Decreto Imperatoris, in-
quit Iudex: Bonum habetis Priuile-
gium, sed hîc non additum est, vobis
licere cum Turcicis mulieribus rem
habere. Quo dicto, in carcerem Ar-
menium mitti iubet, ex quo postea
magno auri pondere se redimere habuit
neesse. Sic Armenio colloquium illud
cum muliere Turcicâ, haud impunè
processit. Quod de mulieribus, idem
& de pueris sentiunt, quorum amori-
bus, si quæ alia gens, præcipuè Turcæ
indulgent: in quos emendos non dubi-
tant aliquando centum, imò ducento-
rum aureorum summam impendere.
Etiam hos septisædium includunt, nec
antequam mercum lanugine vestitum
fuerit, exire permittunt. Eorum enim
pulchritudo passim Constantinopoli fe-
lium pullariarû in sedis obnoxia: Quod
etiam quidam Nobilis Polonus, cum
Oratore sui Regis eò appulsus, expertus
est, cu-

est, cuius fidei ac patrocínio ingenuæ
 indolis ac formæ puer conceditus har-
 paces plagiariorum manus effugere non
 potuit. In deuo aliquo Urbis angiportu
 furtim abreptus, ac nescio quo terra-
 rum asportatus & quidem impune.
 tametsi ad raptores vestigiis persequen-
 dos, ac puerum reflagitandum Conqui-
 sitores ab Imperatore publicitus dati.
 Etenim puer ille nusquam comparuit
 postea, quamuis non minore, quam à
 Tyrinthio quondam Hylas clamore ac
 conuicio per dies aliquot quæsitus ac
 flagitatus. Iam quod initio dicere inti-
 tueram, à mæcipiis Turcicis Christiano
 abstinentum, exemplo, cuius ipse ocu-
 latus fui testis, comprobabo. Erat qui-
 dam aurifex, mihi perquam familiari-
 ter notus, natione Transiluanus. Is ser-
 monem cum seruo quodam contulerat,
 qui ab eò tempore post aliquot dies au-
 fugerat. Turca mæcipium suum au-
 fugisse videns, domum istius aurificis
 petit, ac seruum sibi restitui imperiose
 flagitat.

flagitat. Aurifex nullius sibi, culpæ
 conscius, cum de suo capite Comitia
 fieri videret, statim fugam arripit, ac
 magno clamore *ben*
lutrari vblan, hoc *بن لوطن اولن* est,
 Seruus sum Oratoris Angli, ingeminat;
 tandemque in domum Oratoris ma-
 gno eiulatu euadit. Turca non impi-
 gro gressu reum suum assequutus, et
 torto collo eum ex domo retrahit, & ad
Subassi (is in Galatâ iudicem
شوباسي rerum capitalium agit) pro-
 uocat. Iamque eo res deducta erat, vt
 aurifici compeces induerentur, pessi-
 mis in super modis mulctando, nisi Ora-
 tor Anglus pro illo intercessisset, Tur-
 cæque impetum largitione aliquâ miti-
 gasset. Hæc siquidem vna ratio est
 Turcarum ingenia, fera alioqui & in-
 tractabilia deliniendi. Ac nisi argento
 & muneribus flecterentur, Lestrygonas
 ac Cyclopas, vtputo, immanitate supe-
 rant. Sed & Monachi illorum, qui
 vulgò tantum non pro Diuis habentur,

tur, nulli magis rei quam lucro inhiant. Certè vix fieri potest, vt Christianus quispiam die Veneris, qui eis, vt apud nos dies Solis, festus est, in publicum prodeat, cui statim Monachus aliquis rosam, tulipam, malum citrium vel aratum non obrudat, quod Christianus nummo aliquo duplo triplòve plus valente repondere debet. Ianizari, (sic Prætoriani milites vocantur), Oratoribus plerumque Christianis similes quifquilias non sine honoris exhibitione offerunt, pro quibus interdum dexteram argento gravidam reportant: quod quidem illis minime inuidendum est, cum alioqui fidelissimè Christianos opis indigos à petulantia Turcarum defendant. Vnum de multis fidelitatis à Ianizaro mihi præstitæ exemplum accipe, & ride. Cùm aliquando ad Templum Sophiæ, præcedente Ianizaro, me conferrem, agasò quidam Turcicus equo sui Domini insidens, & plures equos ponè se trahens, ignarus mihi adesse Ianizarum,

C

nizarum,

34 GEORGII DOVSAE
nizarum, qui iam aliquanto longius antecesserat, oram mei pilei
bre giaur, hoc est, *vab Pagane*, بري جزر
addito, cum ludibrio quodam tecigit.
Ego istius iniuriæ impatiens, itatim
meum Ianizarum voco, mihi iniuriam
à pessimo illo agasone, qui iam securus
equitabat, illatam conqueror. Ianiza-
rus hoc intellecto appropereat: respicit
agasos, ac sibi periculum imminere vi-
dens, equo suo calcare addit, & procul-
dubio euasisset, nisi lorum quo reliquos
equos ductitabat, ei de manibus exci-
disset. Accurrit itaque Ianizarus cum
peticâ suâ arundineâ, Herculis clauæ
non absimili, eamque quantâ vi maxi-
mâ potest aliquoties non sine horrisono
fremitu in caput agasonis impingit.
Agaso interim plateam clamoribus im-
plebat, omnia sibi ossa comminuta con-
querens: & certè nisi populus Ianizari
impetum aliquo modo cohibuisset,
agasonem ad mortem vsque (vt mihi iu-
rabat) mulctauisset. Ego postea pro illo
beneficio

beneficio Ianizarum vuae succo imple-
 ui; cuius quidem dulcedine eò magis
 Turcæ attrahuntur, quo minus illis vi-
 num bibere permittitur: Vidi quen-
 dam *امير افندي* *Emir Aphendi* (hoc
 nomi-*ne* e Mahumetis
 stirpe prognati appellatur), qui cum
 ad prandium Oratoris Angli accessis-
 set, tantum vini exhauriebat, vt mero
 sopitus humi sterneretur, totumque
 pavimentum, frustis esculentis vinum
 redolentibus, conspurcasset: Quod ideo
 referre visum, vt cognoscas quanto cu-
 pientius vulgus Turcarum, liberiore,
 quam illi, conscientia vrentium, se vi-
 no, si copia daretur, obruerent. Ego
 mehercule raro Turcam à mensa Ora-
 toris Angli pedibus suis domum redire
 animaduerti. Iam verò de Ianizaris lon-
 gum esset omnia dicere: & quamuis è
 superiore exemplo facile pateat, quantà
 illi inter Turcas autoritate polleant, ta-
 men ne hoc quidem prætermittendum
 est, Ianizarum capitali iudicio postu-
 latum,

latum, non more aliorum fontium de die puniri, sed noctu in profundum demergi, ac tum in damnati memoriam bombardam explodi; id quod saepissime, dum Constantinopoli vixi, me audire commemini. Iam quod ad ipsam Urbem attinet, dixi in eâ nonnulla veterum ornamentorum admiranda vestigia restare, de quibus etiam aliquid audire, iam dudum fortasse desideras. Extat Divæ Sophiæ Templum, quod aliquoties exalceatus, ne pavimentum ex opinione Turcarum profanare viderer, perlustravi. Est reuera moles tam magnifica, tam excellens, ut eâ nihil augustius, aut in speciem magnificentius Solem illuxisse arbitrer. Si quis pro amplitudine eius aliquid dicere institueret, incassum laboraret, nunquam utique ad orationis suæ scopum perventurus. Nec mihi ergo, qui in hac Epistolâ breviloquentiæ studio, de eâ verba faciendâ sunt. Quis enim tam compositè & aptè aliquid diceret, quod
 huic

huic harmoniæ & fabricæ conueniret? cuius minimam etiam particulam si describere vellem, pro operis dignitate id facere nunquam possem. Templum hoc præ reliquis religioso affectu à Turcis frequentatur. Sub Baiazethe triginta sex millia, qui illud Religionis ergo adirent, numerata fuisse, Antonius Marinus est autor. Cùm viderent me Turcæ stupore quodam attonitum hoc Templum intrari, dicebant; جور

اغزكى بيان مسلمان اولور
بولور بونداهار نستي يون علمدي

Giaur egarki sen musulman olur, bollur bunda her neste iun gelmade. hoc est, Paganæ, si tu volueris Orthodoxus fieri, licebit tibi quotidie huc intrare. Tum ego nihil aliud, quam بن مسلمان
ben musulman olmas hoc est, Certum mihi esse in fide meâ remanere, respondebam. Ea autem est Mahumeta-

humetanorum opinio, se de nullo melius mereri posse, quàm de eo, quem certo exitio (vti sibi persuasum habent) destinatum ad suam Religionem traducunt. In hoc Templo præter alia, quæ Gyllius diligenter obseruauit & descripsit, monstrabant mihi Turcæ Columnam quandam marmoream inducto ærearum laminarum tectorio inferius coopertam, è quibus sudor perpetuò prorumpit, quem ipsi pudendâ superstitione sudariis suis extergunt, & aduersus varios morbos conducere sibi persuadent. Huic Templo Hippodromus vicinus est, vbi insignis Obeliscus, cum Colosso structili & tribus Serpentibus æneis inter se circumplicatis visuntur. In stylobata Obelisci vno latere Græcum, in altero Latinum Epigramma his verbis incisum est;

DIFFICILIS QVONDAM DOMINIS PARERE SERENIS
 IVSSVS ET EXTINGTIS PALMAM PORTARE TYRANNIS
 OMNIA THEODOSIO CEDVNT SVBOLIQVE PERENNI
 TER DENIS SIC VICTVS SECQD.. MITVSQVE DIEBVS
 IYDICE SVB PROCLIO SV..... SELATVS AD AVRAS,

ΚΙΟΝΑΤΕΤΡΑΠΛΕΥΡΟΝ ΑΕΙΧΘΟΝΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΧΘΟΣ
 ΜΟΥΘΟΣ ΑΝΑΣΤΗΣΑΙ ΘΕΥΔΟΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΤΟΛΜΗΣΑΣ ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΠΕΚΕΚΛΕΤΟ ΚΑΙ ΤΟΣΟΣ ΕΣΤΙ
 ΚΙΩΝ ΗΕΛΙΩΣ ὩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΔΥΟ .)

In Colossi stuctilis basi versus sequentes
 pulcherrimis literis incisi leguntur.

† ΤΟ ΤΕΤΡΑΠΛΕΥΡΟΝ ΠΑΥΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΣΙΩΝ
 ΧΡΟΝΩ ΦΘΑΡΕΝ ΗΥΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ
 ΟΥ ΡΩΜΑΝΟΣ ΠΑΥΣ ΔΟΥΞΑ ΤΗΣ ΣΚΗΠΤΟΥΧΙΑΣ
 ΚΡΕΙΤΤΟΝ ΝΕΟΥΡΓΕΙ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ
 Ο ΓΑΡ ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΘΑΜΒΟΣ ΗΝ ΕΝ ΤΗ ΡΩΜΩ
 ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΣ ΟΥΤΟΣ ΘΑΜΒΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝΘΑΔΕ.

Extat etiam è regione Diuersorij, in quo
 Cæsareos Oratores hospitari mos est,
 Columna Constantij Purpurea, in cu-
 ius summitate spondylus ædificatus est,
 in quo eiusmodi Inscriptio apparet :

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΝΘΑΔΕ ΦΘΑΡΕΝ ΧΡΟΝΩ
 ΝΕΟΙ ΜΑΝΟΥΗΛ ΕΥΣΕΒΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Hæc Columna, vt & superior Obelis-
 C 4 cus,

cus, cum tribus Serpentibus æneis, penes
 me depicta est. Columna autem quæ in
Aurat basar, hoc est, *Mulierum Foro* vide-
 tur, ei quæ Romæ in Campo Martio
 posita est, quantum ex picturâ conie-
 cturæ possum, similis est. Extat etiam
 Aquæductus admirandæ altitudinis,
 longè supra omnes domos eminent,
 quem ab autore Valentinianum nomi-
 nant. Ex multis præterea, quibus olim
 abundabat Ciuitas Cisterais, vnica
 tantum, eaque Basilica, reliquis in alios
 vsus conuersis, incolumis permansit.
 Hanc Generose Domino Stanislao Gol-
 scio, Regni Poloniae legato, comite,
 prælatis funalibus inspexi. Riuum
 quendam, quem Theodosius Zygoma-
 las Cydarin esse vult, magno murmure
 hoc loco se effundere vidimus. Eius
 concamerationem plusquam quingen-
 tis Columnis marmoreis fulciri, idem
 Theodosius nobis retulit. Ex tot præ-
 terea antiquis Palatis, nullius nomen
 extat, præterquam vnus Constantini,
 ex cuius

Aqueductus
 Valentinianus

+
 Cydaris

ex cuius ruinis aliquot Columnæ mar-
moreæ adhuc restant, & Cisterna arida,
in quâ meo tempore Elephas cum Ca-
melopardali stabulabatur. Et hæc qui-
dem de huius Urbis veterum monu-
mentorum reliquiis. Quis verò iam
non doleat, tot reliqua Palatia, Tem-
pla, Columnas; quibus olim Augusta
illa collucebat. Ciuitas, ita funditus
euerfa, vt ne nomina quidem eorum su-
perfint? quis suspiciæ Græcorum osci-
tantia non irascatur, qui ita rerum sua-
rum incuriosi deprehenduntur, vt ne-
mo vbi monumentum aliquod anti-
quum fuerit nosse hodie desideret? Ne-
que solum ipsi ab omni Antiquitatis
scientiâ abstinent, verùm etiam exteros
impediunt, quò minus vllâ de re liberè
percontari audeant. Et nisi illos vino
interdum deposueris, nisi Græco more,
πολυζωνέως αἰσῦδι, exclamaueris, oleum
& operam perdideris: neque tamen
quidquam ab eis reportaueris nisi nu-
gatoria quædam, nisi morem bibendi,

*Quorum opus
tantum*

qui ad eos, Iure quasi hæreditario ab antiquis Byzantiis deriuatus videtur. Theodosius (quem superius nominaui) quoniam magnam ex Antiquitatis studio capit voluptatem, & libèter cum exteris, si quid singulare nouit, communicat, pro Hæretico apud vulgus (id quod sæpe apud me conquestus) sigillatur. De Beatissimo Patriarchâ Meletio ut etiam aliquid proferam, eius meretur singularis eruditio, & exigit à me summa eius in me humanitas, beneuolentique, quam in literis ad te scriptis, & à me tibi allatis, abundè declarauit. Sed importunitas cuiusdam Matæologi Iesuitæ, qui pro Iesuiticâ suâ impudentiâ ausus est publice scripto asseuerare, Epistolam hanc ab aliquo Calvinistarum (os impudens!) excogitatam esse, me cecit prius mendacij notam in eum retorquere. Quid verò in mediū adfert? Baronium nobis non auritum, sed oculatum testem ingerit, qui VI. Anna-
 lium suorum Tomo commemoret,
 anno

credulis imposuerint, siue quod Iesuitæ mendaciorum Architecti, vt hoc modo Christianis, fucum facerent, ac glaucomam ob oculos obiiceret, tenebrionum istorum operâ abuti voluerint. Hic memini Meletium, Patriarcham, cum fortè schedæ illius Legationis fabulosæ Venetiis Byzantium ad eum essent transmissæ, videre suauiter reidentem & admirantem leuitatem Latinorum temerè credentium, aut maliciam Iesuitarum talia comminiscantium. Equidem tum, temporis nemo Alexandria Patriarcha Gabriel nomine, sed sacrorû Antistes erat Meletius, aut certè eius antecessor Siluester. alterû, quo ineptus hic fabulator orbi persuadere fatagit, has literas, neq. Græcè neque Constantinopoli exaratas esse, est, quod stolidè existimet, in homine Græco vix tantam Latinæ Linguae peritiâ cadere posse. Sed (mi Costere) si veritatis studiosus fuisses, hac de re socios tuos in Chio insulâ consuluisse: aut saltem inspexisses,

quæ

„licè loquentem, vnicum inter doctos,
 „quos in hac peregrinatione videre li-
 „cuit, iudicavi aptum, quo cum H. tua
 „amicitiam iniret, cuique oblatâ occa-
 „sione scriberet. Nam & ipsi, vti ad
 „H. tuam literas daret persuasi id quod
 „fecit: quamuis (vti ipse per scedu-
 „lam mihi retulit) præ temporis angu-
 „stiâ tumultuario stylo. Eas igitur lit-
 „ras mitto, atque H. tuæ gratas fore ar-
 „bitror, cum propter viri doctrinam, tum
 „maximè propter vitæ & morum mo-
 „destiam, atque in conferendo suauita-
 „tem. Arbitror autem hunc virum tan-
 „tum scientiarum habere, quantum ho-
 „mō Græcus hodie habere possit. De fide
 „suâ is quidem valde subtiliter disserit,
 „sed tamen ita, vti omnia sincero & puro
 „animo, absque vllâ bile loqui & sen-
 „tire videatur. Ipsi prōmisi me Byzantio
 „missurum esse librum, quem H. tua de
 „Lectioe Historiarum conscripsit: id
 „quod feci: ipsique gratissimum fuisse
 „compertum habeo. Et hæc de Protosyn-
 gelo

Poëta quum primùm animum ad scriben-
dum, appulit,

Id sibi negoti credidit solum dari,

Populo ut placerent quas fecisset fabulas.

Quasi verò, quia interdum Alexandrini numerum assignant, quotusquisque sit Patriarcha, aut quia ut plurimum annos numerant à Diocletiani persecutione, id semper & ab omnibus fieri soleat. Inspice Martini Crusij Turco-græciam pag. 229; secus iuuenies. talis est ibi inscriptio; Ν. Πάπας ἢ Πατριάρχης ἡ μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, Ἐκκλησίας ἡ ὀικουμένης. Inspice etiam Epistolam sub finē huius Itinerarij positam, ab eodē Meletio ad me scriptam; alium titulū non inuenies, quam eum, quē tibi iam proposui. Sed quæso, quid est quod tantopere hunc Sycophantam vrit, ut Epistolam illam Meletij Calvinicam fabulam esse velit? nempe quod hoc testimonio videt magnam orbis partem, magno Romanæ Ecclesiæ præiudicio (quum sit hic Meletius Papa ac Patriarcha Alexan-

drinus

„ contra de miseris hominū triumphant,
 „ *O cacas hominum mentes, ô pectora caca.*
 „ Filius Dei sese ipsum sua illa maiesta-
 „ te exinaniuit ; dum salutē consulere
 „ hominem contendit : nos nescio quæ
 „ imperia extruimus in perniciem & cum
 „ pernicie hominum ; & haberi volu-
 „ mus, pro Christo , illo cuius studiis no-
 „ stra studia *δὲς δὲς πρὸς ὧν* dissonare depræ-
 „ henduntur. Quòd si in causas inqui-
 „ ras huic in nos , nescio, quid aliud
 „ dicam, quàm id , quod res est , odij,
 „ in nos Græcos dico, id est, Orientalis
 „ Ecclesiæ alumnos , quòd veterum Pa-
 „ trum dogmata , traditiones , iussa , pla-
 „ cita, decreta sectamur, nihil inuenies
 „ aliud quam id ipsum, quod Patrum in-
 „ contaminatā dogmata , traditionesque
 „ obseruantes nullis nullorum hominum
 „ nouitatibus, *καὶ νότιαις* falsis, fallacibus-
 „ que doctrinis abduci patimur ab iis de-
 „ cretis , quæ septem tota Concilia uni-
 „ uersalia (vt Prouincialia præteream)
 „ sanxerunt. Symbolum, quod à primo
 Niceno

33 stianis quæcunque non faciunt ad' pala-
 34 eum, quæcunq. non arrident, impia, ab
 35 intuitu Dei excianda, ab Ecclesia proscri-
 36 benda, ferro, flammisque profliganda.

Verum ut tibi, Costere, fidem maiorem
 facias, quid Vir tantus de Ecclesia Catho-

lica, eiusque capite sentiat, en tibi locum
 ὡς ἑλλήνων ex eius Dialogo Orthodoxo

pag. θ. descriptum, qui ita habet: Ξένος. Καί

τίς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία; Παῖς. Ἀπὸ τῶν ἀποστατῶν ὁσεβῶν

ἢ πληθῶς, ἢ ἑμᾶς ἕσσης, ἐν γὰρ σώματι ἐκ πολλῶν μελῶν

συνιστάμενον, μία κεφαλὴ ὁ χριστός. αὐτὸν γὰρ, φησὶν, ἐδά-

κεν ὁ πατὴρ ὑπὲρ πάντα κεφαλὴν τῆς ἐκκλησίας. ὡς περὶ γὰρ

ἀκεφάλου τὸ σώμα, ἢ καθολικὴ δηλονότι ἐκκλησία, κα-

θολικῆς χριστοῦ κεφαλῆς ἀκέραιον ὀικθῶτατον, ἕτω καὶ

πολύκεφαλον τέρας ἀν' εἶν ἐκπαλλότατον. Ξένος. Καὶ λοι-

ποῦ τέρας ἡ ἐκκλησία ἔσται οὕτως ὡς ὁρῶμεν ἐκ τμηθῆναι

κεφαλᾶς; Παῖς. Αἱ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαι ἐσὶν ὅσῳ ἐκ-

κλησιῶν κεφαλαὶ εἰς μίαν ὀλομέλῃαν συνῆχουσι τῆ

καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τῶν ἀποστατῶν ἐν ἀποτελέσει σώ-

μα, ἢ κεφαλὴ μόνος ὁ χριστός. ἐστὶν οὖν τέρας ἡ ἐκκλησία

ἢ καθολικὴ μίαν ἔχουσα κεφαλὴν καθολικὴν τῆ χριστόν.

αἱ γὰρ μερικαὶ κεφαλαὶ τῆ καθολικῆς τῆ λόγον ἐπὶ ἑαλυ-

τωσιν, ἀλλ' ἀναπληροῦσιν ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην. καθάπερ

εἰσὶν

ὅπως φθονούσα ἡ τύχη τὸν παῖδα εἰς ἀμειψήτοις κιν-
 δυόεν πυρὸς, ὑδάτων, κρημῶν, ὥστε καὶ παρ' ἑδὲν ἦλθε
 πολλὰκι τεθνήαι. Απαλλασθεὶς δ' ὁμως τ' ἐν παύλ' δια-
 ξιβῶν, εἰς Ἰταλίαν ἀρίστα. καταλαβὼν δὲ τὸ Πατά-
 βιον, καὶ κ' ἴσσε πάσα. Ἦπ' ἤμην διεξελθὼν ἐν ἑκατέρῃ
 τῇ γλώττῃ, ἠρεθίστη σφοδρότερον ἑρὸς τῶν ὄπιθου-
 μίαν τῆς ἀνω κλήσεως. παρ' ἡμῶν δὲ ὑπεριδὼν ὄρχη-
 ρας, δόξης, πλῆθος παντοδαπῆ, συγγενείας, φίλων, ὁμι-
 τῶν, καὶ πάντων ὅσα ἀνδρῶπις ἐστὶ περιεπέδασσε, τὸν
 μοναχικὸν βίον ἠσπάσατο. Μοναχὸς δὲ διαξίψας ἐ πο-
 λὺ, μέγала, ὡς τοῖς τῶν Ἑλλάδ' ἐκτριμῶσι δ' ἕλόν ἐστι,
 κατορθώσατο. Παρὰ δὲ τ' ἄριστων τῶν μακαριω-
 τάτων δὲ μάλιστα Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῃ Σιλβέρκῃ,
 ἀγίῃ, κακείνῃ ἀνδρῶν, ἀναγκασθεὶς εἰς τ' ἱερέως ἠέχθη
 βαθμόν. ἑρὸ δὲ τ' αὐτῆ χειροτονήσεως φῶς μέγα ἐπ'
 αὐτὸν λάμψαν παρὰ πάντων ἑώρε, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ
 ὅτι τ' ἱεροσωτῆρ' ἀνδρῶν ἀξίότιτα. χειροτονηθέντος
 δὲ ἀπειρον ἀνείη διηγεῖσθαι τὰς τε ἀρετὰς καὶ τὰ ἐν τῷ
 βίῳ παραδείγματα, οἷοις ὑπέστη κόπης, ὡς καὶ νῦν ἑδὲν
 ἦπτον, κηρύττων τὸ τῆ χειροτ' ὄραγγέλιον, καὶ Ἀραβίσι
 ἐν μίση Αἰγύπτῳ. Εξελέξατο αὐτῷ ὁ θεὸς ποιμνῆρα
 γηθῶν. κοιμηθέντος δὲ τῶ μακαρίῃ Σιλβέρκῃ, τῆς
 ἀγίας τῆ χειρ' Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρείαν ἑρὸ-
 σι, πάσης τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸν βίασπυρῆς. Κυ-
 βερνα

tulum Patriarchæ sustinere, sed diligentissime omnes eius partes explere; quin & me veritati oculatâ fide subnixæ iure patrocinatum, aduersus Iesuiticam mentendi p̄uriginem, quâ infans iste Senecio in virulentissimis suis scriptis passim laborat. Sed quid mirum Costerum talia scribere? facit quod est sui Ordinis, cui veritati oppedere, bonosque viros calumniis & conuitiis prosequi, in parte pietatis ponitur. Id quò illustrius appareat, quoddam Testimonium Benedicti Ariæ Montani hominis Catholici Romani, & quod magis mireris, Hispani, Bibliis interlineariis Antverpiæ 1584 excusis præmissum, hoc loco subiiciam; quod ita habet. Is, *scilicet Erostratus*, quoniam Patrum gninum viuum habere non potuit, notitiam pro omnibus aliis nomen prosciendendum suscepit, nactus fortassis oportunitatem in quorundam animis & conciliis, qui cùm SOLI SAPERE, SOLI BENE VIVERE, IESVM-

norunt, efformatam sui effigiem in illo
 Carmine intueantur, quo Nobiliss. &
 Ampliss. Vir I. A. Thuanus Consilia-
 rius Regius & curiæ supremæ Parisien-
 sis Præses Poemata sua Sacra omni im-
 mortalitate dignissima concludit: quod
 cum tibi amantissime pater & ob po-
 Æmatis singularem elegãtiam, rei veri-
 tatem, & arctam cum tanto Viro ami-
 citiam lectu non iniucundum esse ani-
 madverterem, haud ab re hinc inferere
 visum fuit.

IN PARRICIDAS.

RURSUS ab immiti Furie bacchantes
 Auerno,

Vipereasque rotas torua Megera comas:

Rursus Trinacrius puer ablaetatus in antris

Sacrilega stringit tela cruenta manu:

Notus & Eoo tantum Assassines in axe,

Prò pudor, in nostro visitur orbe frequens,

Scilicet has arteis nuper gens gnara nocendi

Exitio inuexit, Gallia, natus tuos,

Hesperia

Quos magicis aureis claudentis cantibus anguis
 Esse instar caecos pagina sacra iubet,
 Candoremque simul mitis seruare columbae,
 Fallereque & falli grande putare nefas.
 Nos patimur segnes, lenti que sedemus ad iram,
 Et pietas ipsa religione perit;
 Si modo religio est, alere intra viscera tetræ,
 Quæ iam se corpus fundit in omne, luem:
 Si modo religio est, patriis sine murimure sulcis
 Accipere hostili semina iacta manu;
 Semina corrupti succi, lenti que Veneti,
 Noxia doctrinae semina pestifera.
 Concipit inde malum quippe inconsulta iuuentus,
 Mox concepto alios inficit ipsa malo:
 Iamque serè totus sacer ordo & Gallica pubes
 Plèbsque auido virus combibit ore nocens.
 Iam turgent venæ, cor palpitat, ilia tendunt,
 Nullique pars toto corpore sana manet.
 Atque utinam nunquam tibi crus, dux I O-
 IOLA sectæ,
 Iciisset leua missa sagittæ manus;
 Gallia Cantabrica cum quondam & Iberia bello
 Pro patriis facerent prælia aperta focis.
 Quam bello plis pæce nocet, et ad otia versus
Crudeleis

Ille quidem petitur, sed per latus illius omnes
 Credite vos Reges, mens nisi leuata, peti.
 Nullus iam miseris toto patet orbe receptis,
 Praesentem ostentant obuia cuncta necem.
 Nil securum vsquam est, stimulis furialibus actus
 Percussor, quoquo vertitis ora, latet.
 Nam quibus excubiis maestas regia posthac,
 Aut quo stipatu viuere tuta queat:
 Si pueri discunt his vitam odisse magistris,
 Extrema & mortis temerere supplicia?
 Si tormenta pati possunt, nilque inde fateri,
 Hacque polum sperant scandere posse uia?
 In vitam alterius nil non permittitur illi,
 Cui propria est odio negligitur ue salus:
 Mentibus hinc teneris gliscit praeposterus ardor,
 Et cecos iuuenes in scelus omne rapit.
 Heu sapimus sero, sperimus tamen, atque potenti
 Esse Deo euræ Gallica scepra patet:
 Qui nos admonitos, tacta tam leniter aure,
 De propria memores esse salute iubet.
 Hoc Veneti vidit prudentia caræ Senatus,
 Vidit, & est nostris reddita cauta malis:
 Dum timidae secreta his credere mentis ephesos
 Vulpibus, atque animi pandere vota vetat:
 Dúmque

Marte Pelethronius ausos conflagere iniquo

Coniuncta raptam coniuge Pirithoi:

Quos pius Alcides casum indignatus amicum

Lernæa fixos grandine stravit humi.

Quid loquor? Alcides est inflicta iniuria nostro,

Nec tamen Alcides est ultio facta manus:

Nempe quod hic Graio generosior Hercule Gallus,

Turba Ixionio peior ut ista grege est:

Quæ gremio sponsam conata reuellerè nostro

Sacra inater mensæ bella cruenta mouet,

Mostrorumque dolo domitorem aggressa nefando

Nunc passim nostro crimine monstra facit.

Non mihi vaticino pectus quod turgat æstro

Glorior, aut itutus numen habere puto:

Sed si præsaga non me prudentia mentis

Decipis, hæc alios deinde pericla manent.

Tuque adeo nostris nimis heu conterminus oris,

Granae domi fratrum qui miser agmen alis;

Si sapias à magno tibi missa hæc Rege putato

Præsidia, haut arces vi subitura tuas;

Sed quæ compedibus mentes animisque tuorum,

Et duris stringant nexibus ingena.

Cum volet ille per hos te finibus exiget hosteis,

Mutat atque proci coget abire solo.

Et nisi

*Semiferi, grauiæ nubis inane genus,
 Este noui procul hinc, hominum deliria cultus,
 Et quæ sponte sibi summa quisque facit
 Gallia (nam decorat Gallos hac laude vetustas)
 Non alit in gremio talia monstrasuo.
 Nos inuat antiquo vitam producere ritu,
 Nos inuat in prisca simplicitate mori.*

His versibus, reuera aureis, parissimum
 illud Epigramma, quod quidam exi-
 mius Poëta, tibi non ignotus in com-
 parationem I H E S V & I H E S V I
 T A R V M historicâ plane fide lusit;
 quod cum doctis scirem non ingra-
 tum fore, hâc etiam inferere volui.
 id autem est huiusmodi.

*Presbyteri, à Socio geritis qui nomina I H E S V;
 Dispeream si vos I H E S V S amare potest.
 Humano generi, Sôns (&) dator ille Salutis,
 Vos contra innocuis omnibus exitio.*

*Causonantum agmen flagris i templo expulit ille;
 Et dixit: Precibus est sacer ille locus.*

*Templa dicata Deo per vos S P E L V N C A
 L A T R Ò N V M,*

Per vos facta Deic, & magna Taberna, domus.

Frater-

Suffulti plumâ versicolore caput.
 Vos uncti capitis Pansura coronat, I H E S V
 Nulla nisi è spinis plexa corona fuit.
 Personæ fucique ex pers agitavit I H E S V S;
 Ore nihil vestri pictius esse potest.
 Vobis largâ cavi spiravit mendacia folles;
 At Christus doctus non nisi vera loqui.
 Plurima sunt Christi miracula, quæ narrant
 Nulla domi à vobis edita, multa foris
 Orbe procul nostro: credat Maranus Apella,
 Non ego; & Autores sit peres ista fides.
 Fibula cum Christo nil convenit; omnia pugnant.
 Quid confitèrè Polo scilicet Orcus habet?
 Aut vobis I H E S V S? quos usu instructa
 magistro
 Naturâ haud Agnos, sed probat esse Lispos.
 Huc pertinet & illud in Fibulatos
 nescio quos Carpocratis Hæretici se-
 ctatores, qui Patres sese indignant, &
 quidem Paterrimos.
 Odi ego Carpocratas: odij quæ causâ; rogatis?
 Sape Solæcismum Fibula vestra facit.
 Ex his omnibus luce lucidius apparere
 arbitror, cuiam potissimum rei Con-
 sociales

non obrueretur, nunquam tamen quæ
 est eius humanitas, eum adire prohibi-
 tis fui. Viuit in familia eius quidam
 candidissimi ingenij Calogerus, nomi-
 ne Maximus, Archidiaconi Alexandria
 Titulo non indignus: satis in lectione
 Græcorum autorum, quamuis admo-
 dum iuuenis, versatus. Descripsit is
 meo rogatu omnes Ioannis Zonaræ
 Epistolas, cum quibusdam Cyrilli Ho-
 milis, quibus me in patriam abeuntem
 non sine verborum honore donauit.
 Eias sane opera plurimum Patriarcha
 in rebus Ecclesiasticis utitur. Sed & Ge-
 orgius Cantacuzenus non exiguo Pa-
 triarchatu est ornamento: cuius fami-
 lia, dum res Byzantina stetit, Impera-
 toria fuit. Habet Bibliothecam sic satis
 manuscriptis codicibus instructam: in
 quâ præter alia, volumē augustissimum
 variarum in Περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἱστορίας
 interpretationum diligentissimè asservat. Ex huius
 Bibliothecæ seruitute meâ Georgij Lo-
 gothetæ de Constantinopoli à Latinis ca-
 ptâ

*Maxim
Calogerus*

*Georgius
Cantacuzenus*

*Georgij
Logothetæ*

area Baiazethis Templo vicina) me conferrem, camelum, quendam frequenti stipatum populo, lentó venigie gradientem animaduerto. Ego insolenti hoc spectaculo attonitus, meum comitem Polonum, qui Religionem Turcicam profitebatur, quid sibi hoc vellet, interrogo. Tum ille, Camelum istum, quoniam Méchá venit, & Alcoranum (qui Diuinæ Legis habetur liber) dorso gestavit, honorem illum promereri, alios proinde pilos eius, tanquam sacros, euellere; alios eum osculari, nonnullos sudorem axillarum eius extergere, eoque sudore oculos & faciem perfricare: tandemque Cameli mactati, carnes in minutissimas partes concisas inter fideles ad manducandum distributum iri. Tantum honoris Turcæ camelo deferunt, quem ex solo Alcorani contactu sanctificari putant. Iam, quantâ reuerentiâ ipsum Alcoranum prosequantur, ex hoc cognosce, quod hominem

teræ tuæ de immaturo carissimæ fratris
 obitu afferuntur, quibus in patriam re-
 dire iubeor: quo nuntio quam turpi-
 percussus, si perscribere aggrediar, ve-
 reor ne reliquæ orationis cursum lacry-
 mæ impediunt. Vix eloqui possum,
 amantissime pater, quantus ex eo tem-
 pore dolor pectus meum lancinauerit.
 Quid enim agerem? ubi tali fratre spo-
 liatum me videbam, quo haud scio, an
 amabilius quicquam, siue candidius in
 rerum natura extiterit. Sed quid è mo-
 deratius eius mors ferenda videtur, vel
 quod ad eam perfectionem venerat, cui
 nihil addi poterat, vel quod huic se-
 culo subductus est, in quo cum opti-
 mo quoque pessimè agitur. Eo qui-
 dem tempore optatissima mihi occa-
 sio oblata fuit, ut in Poloniam cum
 Generoso Domino Stanislao Golscio,
 qui id temporis à serenissimo suo Rege
 ad Portam Ottomanam Orator missus
 erat, redirem. Itaque Amplissimo Edu-
 ardo Bartono Oratori Anglo, apud
 quem

utriusque voti factus est compos: ter-
tio Deus nobis propitius fauere, noluit.

Selybria Hinc Selybriam venimus, quæ civitas
præcipuè aëris salubritate commenda-
tur. Dum Selybria Tzurulum prope-
raremus, quod est eâ viâ oppidulum
nonnihil à Propontide versus mediter-
ranæa situm, videbamus nos confortio
cuiusdam Iudæi auctos esse, cuius hîc,
prorsus ab omni benignitate alieni, ob-
liuisci nō possum. Is erat Byzantinus, &

Cara cas, nomine, Tur-
قرا كاس carum sermone illi cum
nigro ansere, communi, vocabatur. Hic
 cum esset locupletissimus, cæterum ex-
 tremæ auaritiæ adduci nunquam pote-
 rat, vt vel asprum saltem vnum corpo-
 ris commoditatibus impenderet. Ad-
 monebant eum nostri comites seriò, vt
 sibi de pelliceâ prospiceret, eius vestem,
 quæ erat æstiuâlis, frigori, quod vehe-
 mentissimum instabat, depellendo non
 sufficere: sed furdo vanebatur. Sumse-
 rat secum Byzantio aliquot piperis &
 croci,

Georgij Logothetæ; tum Ioanne Zonara
 cognosco, qui in vitâ Mauritij Augusti
 scribit, Chagano cum infinitâ mul-
 dine Thraciam ingresso Romanorum
 ducem territam, in Castellum Tzuruli
 se conciusisse. Tzurulo peruenimus Ba-
 bam; ex hoc transmissio Euro fluuio
 Hapsalam, oppidum Templo & Diuer-
 forio Mahumetis Bassæ nobile. inde,
 quintâ demum postquam Constanti-
 nopoli discesseramus, die, attingimus
 Adrianopolim, quam Turcæ *بدرنة*
Iederne vocant. Sed antequam Vr-
 bem ingrederemur, videbamus cœme-
 terium, in quo hastæ lignæ plarisq. tu-
 mulis superinfixæ exstabant: cumque
 causam quæreremus, aiebant gentiles
 ac propinquos defunctorum eo monu-
 mento militum in bello strenuitatem
 apud posteros publicè testatam esse
 voluisse. Adrianopolis ad fluuium He-
 brum posita iacet, qui præclaro ponte à
 Mustaphâ stratus est. Suburbanis ædifi-
 ciis ita tumet, vt, si Imperij Turcici fe-
 licitas

Cum sub dio pernoctarem, praesidio
 ignis nocturnum, fugus defendeba-
 mus. plerumque etiam vino, praeser-
 tissimo tadiofi adeo itineris remedio
 utebamur. Non deerat etiam pultis ge-
 nus, quod ex oryza addito saecaro con-
 cinnabamus, quo recreati, aequiore ani-
 mo, viae labores atque incommoda su-
 stentarem. Iacet sane Prouadia loco
 natura munissimo: altissimis & praer-
 ruptis rupibus, in quarum vna etiam
 Arx sita est, ab utraque parte veluti con-
 tinuo quodam muro cingitur. Haec Ci-
 uitas a mercatoribus, praecipue Ragusa-
 is, ob mercatum pellium bufalorum,
 quibus ea regio abundat, frequentatur.
 Ex his angustiis Basarczicum venimus,
 vno de comitibus nostris desiderato,
 quem fluxus sanguinis consumserat.
 Basarczico digressis non ita ex voto re-
 liquum itineris successit, quandoqui-
 dem ita ventis nivibusque agitari coe-
 pit, ut facile eo tempore cum Poeta
 dixisset:

quando maximam: sed à Cofakis hodie miserè diruta ac solè æquata iacet. Hinc digressi in Vicum quendam Monaster diuertimus, qui vno miliari à Danubio distat, ynde post aliquot dierum interuallum (nam Danubij congelationem expectabamus) in pagum Obluczicè, siue vt Turcæ nominant Sakezy penetrauimus. Danubio glaciali marmore incrustato, per glaciem discedimus ipsa Circuncisionis Dominicæ die. Hic nihil opus esse arbitror, vt enarrandò reditu meo per Moldauiam pluriùs te morer: cum ferè per eadem loca reuersus fuerim, quæ antea iam descripsi: nisi quod in reditu Lacum Rosoue glaciatum traiecerim, & Oppidum Hus non tam Valachis quam Hungaris incolis frequens transferim. Porro in omnibus oppidis, quæ superiùs nominauimus, si ea, quæ supra Adrianopolim sita sunt, excipias, nihil præter barbariem meram, id est hominum ad egestatis terminos redâctorum illuicem, locorumque

Monaster

Obluczicè
Sakezy

Lacus Rosoue
Hus

prius habuit, quam patriæ suæ omni
 ope, labore & sumtu ire òpitulatum. In-
 festabantur iam pridem Tartarorum ex-
 cursionibus limites Poloniæ: incolæ
 subinde è Podolâ in diram Turcarum
 seruitutem abripiiebantur. Nunc verò
 sub huius præsidio limites huius Regni
 tam turi sunt, vt, si quis eos vel maxi-
 mis copiis instructus, inuadere se po-
stulet, in cassum laboret, nunquam vti-
 que ad propositi sui scopum peruentu-
 rus. Iamdudum Moldaviæ vastitatem
 infecturi fuerant Tartari, nisi hic He-
 ros Heroico planè ausu illi subuenisset,
 Tartarisque cum ipso Præcopiensium
 Principe profligatis, Hieremiam Mohi-
le ibidem Palatium constituisset. Ni-
 hil autem magis innatum eius erga pa-
 trios lares amorem declarare possit,
 quam hæc ipsa Ciuitas, quam propriis
 sumtibus à fundamentis extraxit, mœ-
 nibus & propugnaculis aduersus hosti-
 um imperum validissimis muniuit, & à
 suo nomine Zamoscium appellauit.

Omnes

Hieremias Mohile
Palatium

Sed cum nullo melius eum conferri posse, quam cum Magho illo Constantino arbitror. Meritò etiam eum Imitatorem Domini nostri appello, qui cum se Bonum Pastorem nominasset, statim infert: *Pastor bonus animam suam ponit pro ovibus.* Et hic Heros non semel in discrimen vitæ se coniecit, ut suæ fidei commissos à lüporum rapacitate vindicaret. Optimè cognitum habet quam personam sustineat: ideo omnes eius conatus eò spectant, ut patriæ suæ inferuat: privata commoda publicis posthabeat. In singulis disciplinis ita excellit, ut totam ætatem in studiis triuisse videatur. Viros humanioribus literis excultos quantâ benevolentiam sequatur, ex Hippoco Musis & literarum studiis ab eodem extracto satis constare arbitror. Summum ei Religionis studium. ad mandatum Dei totius vitæ cursum moderatur: omnibus præluceat, exemploque est subditis quid fugere, quid sequi debeant. referebat mihi omnes ferè

Hippoc.

care liceat. Lublino venio Varſaviam,
 Urbem, propter Comitia, quæ plærun-
 que magno præcipuæ Nobilitatis con-
 cursu ibi fiunt, celeberrimam. Viſtula
 fluvius eam alluit, qui mirabili, ac penè
 Dædaleo opere fabrefacto ponte à Si-
 gisſmundo Augusto ſtratus eſt. In hu-
 ius Ciuitatis ſuburbio, per octo dies,
 hoſpitio politiſſimi iuxta ac prudentiſ-
 ſimi Viri Georgij Bergmanni Gedanen-
 ſium Syndici uſus ſum, cuius morum
 comitas pari condita eruditione, haud
 leuiter ſanè me exhilarauit. Hinc, facto
 per Toruniam itinere, ſpatio ſeptem
 dierum Danriſcum venio, Urbem am-
 pliſſimam, quæque principem locum
 in Septentrione merito obtinere credi-
 tur. Eius ſane Proceres non minus eru-
 ditione, quam rerum politicarum ex-
 perientiâ inſtructi ſunt; inter quos Cla-
 riſſimus Vir Bartholomæus Schach-
 manus, cum virtutibus, tum etiam πο-
 λυβορία cumulatiſſime ornatus, facile
 eminet, cuius nomine plurimum huic
 . Urbi

90 G. DOV. DE ITIN. SVO CONSTAN.
studij voluntatem expertus sum. Men-
sem ergo in hac Vrbe moratus, patriam
versus viam ingredior; in quo itinere
Pomeraniam, Holsatiam, Westphaliam
peragraui, quibus regionibus, quoni-
am sunt nobis vicinæ, & quotidie à no-
stratibus frequentantur, inhærere mi-
nimè necessarium existimo. Habes, mi
Pater, vniuersam Itineris nostri Con-
stantinopolitani seriè, ad quod ingredi-
endum me non Myro aliqua Byzantia,
vel Asiaticæ delitiæ, verum ipsius rei ho-
nèstas, & ignota discendi cupiditas sti-
mulârunt. Tu si aliquo modo hunc co-
natum meum tibi non displicere decla-
raberis, neque inutilem, neque infru-
ctuosam operam in eo collocasse vide-
bor: sin minus, hoc tamen tibi, non ob-
scurum (vti opinor) obseruantia in te
meæ testimonium habebis. Lugduni
Batauorum, CIO. ID. IIC. Kal. Augusti.

Nobilissimo

G E O R G I O D O V S Æ

B Y Z A N T I O R E D V C I

Εὐχόμενον.

SI quis cum fructu populos lustravit & vrbes,
 luit & Eöos visitare & Hesperios,
 Si quis magnifico mactavit munere Belgas:
 Si bene quis Genio est usus & Ingenio.
 Ne uiuam, nisi tu multis è millibus unus
 Ille eris, o anima portio Douisa mea.
 Tu nos Hippodromos, Obeliscos, Septa, Colossos,
 Pegmata, Aquæductus, Balnea, Tèmpla,
 Domus,
 Marmora functorum, Cippos, incisaque Græcis
 Saxa notis, Moles, Pyramidesque doces.
 Verùm ego quid tricolor? quid multis differa? Belgis
 Quod NOVA ROMA patet, muneris
 omne tui est.
 Et dubitamus adhuc, num quis cum scenore tanto
 Visit & Eöos, visit & Hesperios?

R S C R I V E R I V S .

INSCRI-

D. M.
 FL. AVDACIS 7
 LEG. I. ADIVTRIC
 NAT. GERMANIO
 VIXIT. ANNIS. L.
 MENS. III. DIEBVS
 IIII. IVLIVS. FORTV
 NATVS. COLLEGA
 ET. PROCVR. EIVS
 AMICO. OPTIMO.

L. PETRON. VM
 VERVM. LEG. AV
 PR. PR. C. MV. COS
 DEJIG. TIV. . . . VS
 SELEVCVS. ET. SEPTI
 M. VS. VALERIANVS
 B. B. CORNICVLA
 RI. EIVS. PRAESIDE
 SANCTISSIMVM
 H. C.

ΔΕΘΗ. ΤΥΧΗ
 Α ΔΙΑΠΕΙΡΩ
 ΔΕΞΑΝΔΡΟΝ
 ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΚΑΙ . . .
 ΤΟ. Β. ΓΡΩΤΟΝ
 ΟΧΟΝΤΑ. ΚΑΙ
 ΕΙΡΙΝΑΡΧΗΝ . . . .
 Σ. Μ-ΡΟΠΟΛΕ . . .
 Σ. ΑΝΚΥΡΑΣ
 Α. ΙΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΙΕ . . .
 Α. ΤΟΥ. ΔΙΟΝΥ . . .
 ΟΥ. ΦΥΛΗ. ΕΔΙ-

ΘΕΟΙΣ. ΚΑΤΑΧΘΟΝΙ
 ΟΙΣ. ΚΑΙ. ΚΑΠΙΤΩΝΙ
 ΠΑΣΚΡΑΤΟΤΣ
 ΑΝΔΡΙ. ΓΕΝΝΑΙΩ
 ΚΑΙ. ΑΓΑΘΩ. ΠΟΥ
 . . . ΔΙΟΣ. ΑΔΕΛΦΟΣ
 ΑΤΤΟΥ. ΚΑΙ. ΠΑΣΙ
 ΚΡΑΤΗΣ. ΚΑΙ. ΜΗ
 ΝΟΔΩΡΟΣ. ΤΙΟΙ
 ΑΤΤΟΥ. ΠΕΡΗΝΟΙ
 ΜΝΗΜΗ, ΤΗ. ΧΑ . . .

L. DIDIO. MARINO. V. E. PROC.
 AVG. N. PROVINC. ARAB. PROC
 GALATIAE. PROC. FAM. GLAD.
 PER. GALLIAS. ERET. HISP
 NIAS. GERMAN. E. TRATIAM.
 PROC. MINVCIAE. PROC. ALI
 MENTORVM. PER. TRASPADVM
 HISTRIAM. ET LIBVRIAM
 PROC. VECTIGALIOR 7 POPVL
 R 7 QVAE. SVNT. CITRA. PADVM
 PROC. FAM. GLAD. PER ASI
 AM. HY. GALAT. CAPPADOC.
 LICIAM. PAMFYL. CILIC. CI
 PRVM. PONTVM. PAELAG.
 TRIB. CO. I. RE. . . . OR
 MARIANVS. AVG 7 N. LIB 7
 PP. XX
 LIB 7. BI. . . . NYNIAE. PONTI
 PAELAG.
 NVTRITOR. EIVS.

ΓΑΙΝΟΝ ΙΜΕΑ
 ΡΩΜΑΙΩΝ. Κ. ΒΤΗΝ
 ΤΗΝ. ΤΡ. . . . . ΝΑΡΕΑΝΤΑ
 ΠΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗΣΑΝΤΑ. ΚΑΙ
 ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑ. ΠΑΡΑ
 ΑΠΑΝΤΩΝ ΕΘΝΩΝ. Κ. ΛΓΩ
 ΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ. ΔΙΣ. ΤΟΥΤΕ
 ΚΟΙΝΟΥ. ΤΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ. Κ.
 ΔΙΣ ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙ
 ΤΙΩΝ. ΙΣΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Κ. ΑΡΧΙ
 ΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΓΑΛΑ
 ΒΑΛΑΤΑΡΧΗΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝ
 ΤΗΝ. Κ. ΚΤΙΣΤΗΝ. . . . ΗΣ ΜΗΤ
 ΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΤΡΑΣ. ΦΥΛΗ
 ΕΟΝΕ ΠΑΣΙΠΡ
 . . . . . ΕΡΓΕΤΗΝ. Κ. Π.

V. CN. POMPEIVS, PHILINVS.
 POMPEIÆ. PHILVMENÆ
 FILIÆ
 ET SIBI

ΑΥΦΙΔΙΟΝ
 ΟΥΔΙΑΝΟΝ
 ΤΟΝ. ΚΡΑΤ
 ΕΠΙΤΡΟΠΟΝ
 ΤΩΝ. ΕΒΒ
 ΜΑΞΙΜΟΥΣ,
 .....
 ΤΟΝ. ΠΑΤΡΩ
 ΝΑ. ΔΙΑ. ΠΑΝΤΑ
 .....
 ΤΟΝ ΚΡΑΤΟΚΙ

Γ. ΙΟΥΔΙΟΝ. Γ.
 ΥΙΟΝ. ΦΑΒΙΑ. ΣΕΟΥ
 ΗΡΩΝ ΓΕΝΟΜΕ
 ΚΟΝ. ΠΡΩΤΟΝ. ΜΕΝ
 ΠΕΝΤΕ Κ- ΔΕΚΑΝ
 ΔΡΩΝ. ΤΩΝ. ΕΚΔΙΚΑ
 ΤΟΝΤΩΝ. ΤΑ. ΠΡΑΓΜΑΤΑ
 ΙΠΠΩ. ΔΗΜΟΣΙΩ. ΤΙ
 ΜΙΘΕΝΤΑ. ΧΙΛΙΑΡΧΟ
 ΔΕΓΙΩΝΟΣ. Δ. ΣΚΥ
 ΘΙΚΗΣ. ΤΑΜΙΑΝ. ΚΑΙ.
 ΔΙΑ. ΤΟΝ. ΔΗΜΑΡΧΟ
 ΚΑΝΔΙΑ. ΤΟΝ. ΙΕΡΕ .....

ΦΙΛΗ. ΔΙ. ΕΡΜΗΝ. ΤΟΝ. ΕΝ. ΠΑΣΙ
 ΤΡΩΩΝ. Κ- ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΝ. Κ- Ε
 ΑΥΤΗΣ. ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ. Κ- ΠΛΟ
 ΤΗΣΤΗΝ
 ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΩΝ. ΑΥΡ. ΑΣΚΛΗ
 ΠΙΑΔΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΑΡΧΙ
 ΔΡΑΓΑΤΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛΙΟΥ. ΑΣ
 ΚΛΗΡΙΑΔΟΥ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΗΣ
 ΤΙΟΝ. ΕΤΕΙΜΗ
 ΣΕΝ.

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ

ΑΥΦΙΔΙΟΝ
 ΙΟΥΔΙΑΝΟΝ
 ΤΟΝ. ΚΡΑΤ. ΕΠΙΤΡΟ
 ΡΟΝ. ΤΩΝ. ΣΕΒΒ
 ΤΟΝ. ΕΝ. ΠΑΣΙ. ΑΓΝΟΝ-
 Κ. ΔΙΚΑΙΟΝ. Κ. ΠΑΣΗ
 ΑΡΕΤΗ. ΚΕΚΟΣΜΗ
 ΜΕΝΟΝ
 ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ. ΣΕΒΣ
 ΑΠΕΛΕΥΘ. ΤΑΒΟΥ
 ΛΑΡΙΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ
 ΠΑ. ∴. ΡΟΝΑ. Κ. ΕΝ. ΠΑΣΙΝ
 ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.

ΤΥΜΒΟΝ
 ΚΑΙ. ΒΩΜΟΝ
 ΜΕΛΕΑΓΡΩ
 ΕΝΘΑΔΕ. ΤΕΞΑΝ
 ΚΥΡΙΑ. ΚΕΙΜΑΙ
 ΤΟΥΔΕ. ΠΑΡΟΣ
 ΠΡΟΓΗΓΩΣΛ. ΣΥΝΕΡ
 ΝΟΣ. ΤΙΟΙ. ΔΗΜΑΓΝΟΣ
 ΚΛΕΟΝΕΙΚΟΣ. ΓΑΥΚΥ
 ΤΑΤΩ. ΓΕΝ ∴. ΤΗ. ΜΝ ∴.
 ΜΟΣΤΝΟΙΟ. ΧΑΡΙΝ.

ΣΕΚΟΥΝ-

Εν τῇ πολιτείᾳ ΒΑΡΝΗ ἐπιτῆς -

τῆς Μητροπόλεως.

Ἐφοξε τῇ βασιλῇ ἔ τῷ δήμῳ. Κραπίδης Ζαΐλας εἶπεν Ἐπιδὴ Ἑρμείῳ Ἀσκληπιόδοξος Ἀνποχθὺς Διατρέδων πρὸς Βασιλεῖ Σκυθῶν γκαίτα εὐκεν ἢ παρθυμον εἰαυτὸν τῷ δήμῳ διατεκεῖ. . . . καὶ ἰδία τοῖς ἐπιτυχάνουσι αὐτὰ τῶν πολιτῶν συμπροίσα) σαρδῆς ἔθεν Ἐπιλείπων ἐν τῶσι τοῖς ἀξιωμαίοις, δεδόχθαι τῇ βασιλῇ ἔ τῷ δήμῳ δεδόξαι αὐτὰ καὶ ἐκγόνοις παροξενίω, πολιτεία, παροδρία, ἀτέλειαν χρημάτων παντων, ὧν ἀνεισάγωσι καὶ ἔξαγωσι Ἐπὶ κλήσῃ. ἔ ἐγείων ἐγκτισὴν καὶ δίκας παροδίκας. καὶ εἰσπλυν ἔ ἐκπλυν καὶ πολέμα καὶ εἰρήνης αἰσυλεὶ καὶ αἰσπονδεὶ εἶναι ἵ αὐτοῖς ἔφοδον Ἐπὶ τῷ βασιλῷ ἢ τὸν δῆμον πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά. τὸν ἵ ἱεροποιῶν ἀναγράφω τὸ ψήφισμα τῶν εἰς τελαμάνα. καὶ θείναι εἰς τὸ ἱερόν.

Εν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ ᾠδασκωδῆ.

Ολπιϑ Ἐπίκτητος Εὐτυχίανῃ τῇ γλυ-
κυτάτῃ συμβίῳ μνήμης χάριν. Ὀτυχεῖτε.
χαίρετε.

Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα τὴν ἰτά-
φον τεύξει ἐν κοινῶν καμάτων αὐτῇ ἔφι-
λίῳ θηοδῶρι τρωομα Δημητρίῳ, ζῆσα τέσ-
σαρα ἔννεα μῆνας. Κεῖσα ἐν κοινῷ τά-
φῳ ἁξ. ϑ ἡς ἐγγύς Ἑφίας.

Εἰ ἰο κληρονομϑ ὀέμος ᾠδασκωδῆ
τὶ τέταν, δῶσθ τῷ Ταμείῳ περσίμα * ψ ν.

Εξ ἀσβῶς Ἐρένιϑ Διονυσῆς Διονυϑ-
δώρω τῷ τέκνῳ μνήμης χάριν.

Ερως Λογίνα τῇ γλυκυτάτῃ συμβίῳ
καὶ Πολυχάρμῳ Μνήμης χάριν.

Οὐλπιϑ Ἀγαθόμορος χερσῇ τῇ συμ-
βίῳ χερσὸν βίον Βραχυμὴ ἰδῶσα ἐνθάδε
κοσμημαὶ λίθῳ μνήμης χάριν.

LECTORI

M E L E T I V S cognomento Pegas vs-
 que in hodiernum diem Patriarcha
 Alexandrinus, ex Cretâ, antiquâ illâ &
 centum urbibus inclytâ originem du-
 cens, præclaris parentibus, & qui vir-
 tatis inter cives primas obtinebant,
 prognatus est. Ab ineunte ætate viris
 sapientibus in disciplinam traditus,
 cum virtutibus scateret, nullo præeunte
 magistro suam vitam excoluit. Cum
 adhuc puer esset, ingenio simpliciore,
 at tamen naturâ erat industrius, & ad
 docendum, negotiaque ciuilia volun-
 tariè ferebatur. Nam vacationis tem-
 pore orationes meditabatur & compo-
 nebat, quæ præter doctrinam diuinum
 etiam ingenium ostendebant. Fortunæ
 verò inuidiâ puer in tanta ignis, aqua-
 rum, præcipitiorum incidit pericula, vt
 sæpe parû abfuerit quin interiret. Cum
 autem puerilibus disciplinis fatis im-
 butus esse videretur, Italiam petiit, in-
 bi que Patavij commoratus, cum artes
 omnes cum vtrâque lingua percepisset,
 vehemen-

cupatur. Elegit itaque eum Deus Pastorem minime fucatum. Cùm autem Beatus Silvester obdormiuisset, Sanctæ Alexandrinorum Ecclesiæ, omni populo cogente, præfectus est: & in hodiernum vsque diem, boni Pastoris munere fungens, illam Ecclesiam gubernat. Eius vero iussis & placitis (absit dicto inuidia, nam verum est) non solum Ægyptus, sed & Thrácia, imò vniuersa etiam Græcia obedientiam præstare parata est. Nè autem quibusdam colores mendaces sectari, & absolutam huius viri effigiem exhibere velle videar, cùm & alibi exactius de eo scriptum sit, finem huic narrationi impono. Plurimos ipse libros conscripsit: verùm nihil in lucem edidit, exceptis doctissimâ contra Iudæos Græcâ pariter & Rutenicâ disputatione; & hoc Dialogo, quem ad studiosorum vtilitatem conscripsit; maxime vero eorum, qui in locis & vrbibus commorantur, quæ præcipuè variis & perniciosis opinionibus infestan-

M E L E T I V S

Dei misericordia

PAPA AC PATRIARCHA

*Alexandrinus &c. Constantinopoleōs Prae-
ses, Ioanni Dousæ Nordouici, viro eruditif-
simo, mediocritatis nostræ filio dilecto gra-
tiam, misericordiam ac pacem à Domino Deo,
Salvatoreque nostro Iesù Christo.*

HABENT nonnihil consolatio-
nis humanarum rerum calamita-
tes; quum enim ad has nos detruferit
terreni elatio parentis; illam nostros
miseratus labores cœlestis, elargitur
Pater: atque hæc quidem harmonia
è grauibus acutis que concinnata, fit
piis auribus modulamen quoddam
salutare: dum perpendunt grauita-
tem malorum pœnam esse aut *παιδείαν*
nostrorum, id est humanorum, meri-
torum, decentissimam; quicquid au-
tem leue, id est lætum, est. Diuinæ esse
gratiæ monumentum, ab yfio ad imo
perditio-

ueniunt : Quippe, qui quum in hac
 versetur tessera humanae conditionis,
 maioremque, atque fortassis porio-
 rem vitæ partem traduxerimus; tan-
 demque sedes illas ecclesiarum quæ
 per orbem terrarum maximæ, atque
 supremæ sunt, Dei Optim. Maximi.
 misericordiâ concreditas nobis, quàm
 maximâ animi sollicitudine, magnis
 laboribus, ingenti periculorum æstu,
 in hac locorum sentinâ, in hac collu-
 ris temporum, ad hanc usque diem
 magnâ omnium admiratione, (præ-
 terquam nostra) administrauerimus,
 dum his tempestatum tricymis penè
 soli conflictamur semiobrutî, fit ta-
 men vt nonnâquam peregrinorum
 hominum colloquiis animus, curis
 æstuans, laboribus confectus (corpo-
 ris prætereo valetudinem aduersam
 quæ animos infestæ) fit tamen vt pe-
 regrinorum hominum colloquiis non-
 nullâ ex parte refocilletur : nec me
 deterret à quorumuis nonnulla præ-
 fertim

nostræ mediocritatis multis nominibus
dilectissimum, per quem apud nos iu-
uenis commendabatur: ut cum ad has
oras non inertī animi studio peragran-
das accesserit; darem operam ut aliquid
dignum laboribus suis; dignum Patre,
dignum Patriā nancisceretur. Has ob-
res opellam nostram optime merito iu-
veni polliciti sumus, atque eò quidem
libentius quod videbamus urbes homi-
num atque mores (id quod de pruden-
ti viro cecinit ille) non inanis gloriæ
studio perspicendas aggressum iuue-
nem; sed ad prudentiam comparan-
dam. Quam ad rem si quid illi nostra
contulit operā, nescio: hoc vnum scio
quod iuuenem amauimus, semperque
libentissimè sumus alloquuti neque
impedimento nobis fuit, aut homi-
num, aut rerum nonnunquam ingens
prægrauisq̄ue conglomeratio: quin illi,
& accedere, & insidere, & sciscitari, &
consequi quicquid petierit, quam facil-
limè licuerit; tandemque cum ad te re-
verti

ciis. sed libris, quos typis apud vos multo atque laudabili fœnore pepererit Christiana charitas, cuius fructibus ij maxime carent, qui sese Aristarchos Censorisq̃ terrarũ orbis haberi contendunt: indeq̃ Magisterium suum auspiciantur, in hocq̃ intendunt, in hoc se exercent vt in homines fratres minime fraternis animis insultet: quumq̃ calamitates hominum a hominibus cleant ac debeant non nihil incutere miserationis, illi contra de miseris hominum triumphant.

O cacas hominum mentes, o pectora caca!

Filius Dei sese ipsum sua illa maiestate exinaniuit dum salutem consulere hominum contendit: nos nescio quæ imperia extruimus in perniciem, & cum pernicie hominum; & haberi volumus pro Christo, illo cuius studiis nostra studia *dis dia मतान* dissonare deprehenduntur. Quod si in causas inquiras huiusce in nos, nescio quid aliud dicam quam id quod res est, odij, in nos Græcos dico,

esse Ecclesiam ipse dixit, ipsum ex ipsius
 verbis agnoscimus. & ἐπὶ τὸν, namque
 ait, τὸ πέτρον (ἢ δὲ πέτρα Paulus dicit ἢ ὁ χεῖρος)
 neque enim in te Petro, sed in me
 (vt vigilantissime diligentissimus notat
 Augustinus) ædificabo dicit Ecclesiam
 meam. Hæc quum ita credamus, nescio
 quamobrem audeant nonnulli (id quod
 satis impie fecit Sanderus) Ecclesiam Ori-
 entalem cum Diaboli ecclesia (ὄ scelus
 infandum.) coniugare. Iti sunt animis
 parum Christianis quæcunque non faci-
 unt ad palatum, quæcunque non arri-
 dent, impia, ab sinuque Dei eiicienda,
 ab Ecclesia proscribenda, ferro flam-
 misque profliganda. Sed de hisce rebus
 satis sit, ne etiam literæ quas ad amicos
 scribimus aliquo officio exhilarandos,
 ac dulcorandos, recordatione nostra-
 rum ærumnarum aliqua ex parte con-
 turbent. Deus Opt. Max. tandem ali-
 quando extinguat malarum cupidita-
 tum ab animis hominum hæc incen-
 dia, dissidiorumque Ecclesie tenebras
 dissipat:

Μ Ε Λ Ε Τ Ι Ο Σ

ἐλέα Θεοῦ

ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
 τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας,
 Κρητῆς τε τῆς ἰκχυμῆς, Ἐπιτηρητῆς
 Κωνσταντίας πόλεως,

Γεωργίῳ Δύξῃ Νορθοβίκῳ τῆς Ἰωάννης, ἡγῶ ἐν Κυρίῳ
 ἀγαπητῷ, χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην ὡς ἀπὸ τοῦ Κυρίου
 καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρέχομεν σοὶ τῇ φιλοκαγαθίᾳ
 (Γεώργιε τέκνον) τὰ Ἀκλικαρία παρθε-
 μότερον ἢ πρὸς ἐζήτεις. εἶγε θερμότερας
 δεῖται παρθερέσεως τὸ δίδοναι, ἢ τὸ λαβεῖν.
 ἐφ' ᾧ καὶ μακαριώτερον τέτραταις θεαῖς
 ἐκείνο κέκεται γραφαῖς. ἀλλά σοι ἔτιδε
 μεταχεῖν ἔξέσαι τὸ κλέους τὸ μεταδόσεως,
 εἶγε αουδάσης κοινῶσαι πρὸς βίβλων τοῖς
 χεζουσι, χεωμῆθ' πᾶν τύπων ταῖς διερ-
 γίαις, ὀργάνῳ τὸ διαδόσεως. ἔτι ἡμᾶς γ' αὐ-

M E L E T I V S

Dei misericordia

P A P A A C P A T R I A R C H A
 magnæ ciuitatis Alexandria, Iu-
 dexque terrarum orbis, Constan-
 tinopoles Præses,

*Georgio Douſæ Ioannis Nordouici, filio in Do-
 mino dilecto, gratiam, misericordiam ac pacem
 à Domino Deo, Salvatoreque nostro Ieſu
 Chriſto.*

EXHIBEMVS tuæ humanitati
 (Georgi filii) Actuarij opera, prom-
 tiore animo, quam volebas; gnari ma-
 gis dandis, quam accipiendis beneficiis
 amicitias parari oportere: quod & Sacræ
 literæ nobis instillant. Sed & tibi hu-
 ius laudis licebit esse participi, si editi-
 onis organo, beneficio videlicet typo-
 rum vsus, publici iuris facere librum
 studueris, & me datorem tibi proposue-
 ris, à quo facillimè obtinuisti, quod cum
 fœnore

Exemplum Epistolæ (cuius in literis
Patriarchæ expressa mentio) ad
eundem Georgium à Patre trans-
missæ, cui hæc inscriptio:

Optimæ spei iuueni GEORGIO DOVSAE, filio
viscè dilecto, Constantinopolim,

IANVS DOVSA Pater
GEORGIO FILIO s. dico.

TANTI penè fuit Scythicas calcare pruinas,
Sarmaticas tanti sub Ioue ferre niues:
Fraterni ut luctus ageres & fulminis expers,
Quo mea penè solo corruit icta domus.
Me miserum! fuit ille mihi, mea gaudia, IANVS:
Sospite quo nobis vivere dulce fuit.
Nunc desiderium, cui par nequeo esse, relictum
Est mihi: funestum cætera marmor habet.
Nempe iacet nostræ fulci non grande senectæ.
Heu! cur non eadem nos quoque terra tegit?

Hæc in maximo meo ac parentis tuæ,
insolabiliter se afflictae marore ac
luctu, profudi verius quàm scripsi. Eò
dico,

dulò vt nos de instituto tuo ac totâ iti-
 neris ratione certiores redderes, pri-
 mum per literas interpretes, quas anno
 superiore, v. i. videlicet Augusti, Cra-
 couiâ ad me dederas, eodem exemplo
 ternas, accuratissimè scriptas, ac diuersis
 itineribus missas directas que, quas om-
 nes pariter diuersis temporibus accepi.
 Cæterum cum earumdem lectio incer-
 tum planè me reddidisset, vbinam loco-
 rum at gentium literarum meæ reper-
 turæ essent, superuacuo scribendi labori
 superfedendum mihi existimauit. Nunc
 cum ex postremis tuis XIII. Decembr.
 Leopoli ad nos datis intellexerim, que
 remeligitas peregrinationis tuæ cur-
 sum hæctenus interruperint, ac Legati
 Polonici discessum remorata fuerint,
 diutius mihi mussitandum non putavi.
 Itaque habere scias, magnam me leua-
 menti partem eius doloris, quem ex fra-
 tris tui obiit maximum mehercule ac
 grauissimum conceperam, ex literarum
 tuarum lectione consequutum. in qui-
 bus illud

NEM SIMONIDEM, quem vitum ego
 iam pridem ex scriptis editis Ælinopæ-
 ne putâ, atque Odis Pindaricis, tum
 Ioëlis Paraphrasi illâ Pœticiâ multo
 quæsitissimâ, procul diffitus licet, & ve-
 neratus sum & admiratus. O eximium
 illum & mei stomachi Vatem. Vtrique
 proinde meâ operâ de meliore notâ
 commendari, simul apud illustrem Re-
 gis Polonici Legatum, Castellanum
 dico Halicensem, me insinuari, atque
 adeo in gratiam poni curâ habeas ve-
 lim. à qua missionem cum bonâ eius
 gratiâ primo quoque tempore ut inipe-
 tres, tuum porrò fuerit adniti, quo ante
 brumam scilicet, vel (si fieri possit)
 etiam temporius in patriam remigrare,
 ac post tam longinquæ peregrinationis
 tædia horum ad nos, hoc est, parentes
 tuos ac fratres, visoriam capere possis,
 iure postliminij. De pecuniâ enim uti
 petiisti, tibi in tempore curandâ, ad
 Ioannem Runicheher accuratè scripsi,
 ne quid sit quod reuersioni ad nos tuæ
 in gratiam

tuæ dignitas requirēbat. Verūn tute-
 hūitate nostræ veniam dabis, & ex ani-
 mo potius rem æstimabū, non ani-
 mum ex re. Fortunulæ meæ si hoc etiam
 scire voles, apud Hercem meum non
 pessimè collocantur. Spero me hone-
 stissimi otij lūculæ tam copiam habi-
 turum, in quo, & in libris vtinam mihi
 consenescere contingat. A Patre tuo
 hanc tibi epistolam, hanc alteram à
 Bircouio. Petrum Cæclinium qui tibi
 has reddit, scies esse ex primariis Secre-
 tariis Regiis, virum optimum, itera-
 rum amantissimum: si quid librorum
 manuscriptorum mea causa compara-
 sti, vbi hominem monueris, pretium
 dabit & ad me transferet. Bene valere
 te cupio. Leopoli. Anno 97 Junij 26.

Tui amantissimus S. Simonides.

Alterius

per te ab heris suis: maiori fide nemo
 commendari potuit. Sed quid facias?
 mala mens, malus animus. Hoc potius
 gratulor, in familiam te acceptum a
 viro Principe, cui honor in ingenio tuo
 habere non speravit. Quid si hoc ita sit?
 ut tati aliqui dum aduenit, semper
 præcedat, quod velis non euenisse: sed
 ego fortean refugio melestiam, quam
 tu iam olim expuisti. Ego etiamnum
 inter meos vivo, non alio negotio, quam
 ut illis & eorum rebus prouideam.
 Breui tamen expediam, & me apud He-
 roem meum collocabo. Ex ista tua ve-
 regrinatione fructum etiam ad me re-
 diturum spero, quâ libris, quâ cæteris
 rebus. Quæso, amiculi ut memineris.
 Bene valere te cupio. Leopoli. Sep-
 tembr. 6. Anno 97.

Tui antissimus

Simon

BON.

νηπενθεός φαρμάκων κρασίρα à nemine amico-
 rum delibatum propinare. & eos qui-
 bus lucis huius vlturam debes primos
 omnium optatissimi iucundissimiq̃ue
 aspectus tui vultu quodam vitalis auræ
 afflatu refocillare. Laudo itaque vehe-
 menter pietatem tuam, & quod superest
 gratulor tibi, mi Doufa, ve iterum cum
 Poëtâ meo loquar κηρόδω μάλιστα: gratulor
 inquam tibi εὐραὶ ποδὶ νοσησάντι. Sed ô fa-
 ctum bene. Exarante enim me hæc ad
 te, en à parente tuo εὐδ' Ill. V. Iosephum
 Sealigerum nuncius, quo illū, & quod
 ego maximi honoris beneficiique loco
 duco) etiam me Hagam euocat, ami-
 ceque rogat, vñ diem vnam atque alte-
 rum secum ponamus, simulque de pro-
 fectione tuâ Polonicâ, Thracicâ & By-
 zantinâ Monumentari, & versandis Co-
 dicibus Græcæ MSS. quos πολλὰς τε &
 εὐδ' tecū adferas nos oblectare pos-
 semus. O eximiam Douici pectoris
 dem! Neque enim ille felidum satis
 reditu tuo gaudium gaudere se posse iu-
 dicabat,

eram antea generosum pectoris tuum
 impetum, qui te inuestem adhuc *εὐβρίαν*
 summo exterarum nationum atque
 adeo Græciæ visentis desiderio inflam-
 mârât; Nunquid obælicem præclari
 instituti tui successum, cum & maxi-
 mam existâ profectioe laudem com-
 pararis, conditiâ tibi summorum
 apud exteros virorum amicitia, & alla-
 tis non paucis Codicibus Græcis MSS.
 & Inscriptionibus Veteribus, è quibus
 multum dignitatis atque ornamenti
 rei litterariæ accessurum speramus, quo
 pacto non ego Doufici nominis studio-
 sissimus singulari quâdam lætitiâ im-
 perfusus, cum viderem tibi ad demeren-
 dam summorum virorum gratiam ac
 benevolentiam non solum paterni no-
 minis celsitudinem ac splendorem qui
 certè sit maximus plurimum profuisse,
 verum etiam ætiam ipsam quam dixi
 gratiam totè id est atque simplicem
 dam multam per te habuisse singu-
 larem illam & mihi iam de summo spe-
 ctam

que Christiano donaueris, & res ^{se} on-
 stantinopolitanas tibi iam ex *ὑπερίστω*
 multoque usu cognitissimas illustraue-
 ris. Erit, mihi crede, labor hic tibi no-
 bilissimæque genti Douicæ inprimis
 honorificus, & Reip. Christianæ sum-
 moperè conducibilis, cuius multum in-
 terest, ut Vrbs illius, quæ olim merito
πόλις πόλεων, ἢ βασιλείων *ἑστία* est, appellata,
 atque adeo Imperij Constantinopoli-
 tani magnitudo ac dignitas vniuerso
 Orbi Christiano magis magisque inno-
 tescat. In quo desino, & ne ad præclari
 huius operis De rebus Constantino-
 politanis ^{se} structuram ad quam te exhortor
ἀσπίμβολο ^{se} placere fuisse videar, mitto ad
 te è *κεφαλίοις* meis Excerpta quædam
 manu mea exarata. In quibus est Gre-
 gorij Cyprii Patriarchæ Constantino-
 politani Descriptio & Eneonmium illius
 Vrbs; & Eutymii Chrysoloræ Epi-
 stolæ aliquæ, in quibus veterem & nouam
 Romam ^{se} accuratissime
 comparat. quæ Codino tuo & illi verè
 Magno

ERRATA.

~~Pag. 37. lin. ult. a lege remanere respondebam. pag. 53. in margine emenda inueniet. pag. 55. lin. 18. corripge Inos. pag. 75. lin. penult. distingue latissimo reficeret: reliqua facile ipse emendatis.~~

anno 1523, Gabrielem, Patriarcham Alexandrinum, duos Legatos Presbyteros, Sancti Macarij Monasterij Monachos, nomine Iosephum & Abdelmessiam, Romam, vnionis cum Romanâ Ecclesiâ incundæ gratiâ ablegasse, idque cum literis ad Pontificem hoc modo inscriptis:

PATRI PATRVM, PRINCIPI PATRIARCHARVM, TERTIO-DECIMO APOSTOLO DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI, QUINTO EVANGELISTÆ, SANCTI PETRI SVCCessori. *Tibi data est*

potestas soluendi & ligandi, &c. Ac hos quidem Legatos, Romæ, Patriarchæ sui, & reliquorum subditorum nomine, Confessionē Fidei, quæ ipsis proponebatur, editâ, tanquam Catholicos Romanæ Ecclesiæ susceptos: omnesque adeo & Egypti & Æthiopiæ Christianos Romanæ Ecclesiæ conciliatos. Mera est fabula hinc, vt puto, orta; siue quod Orientales quidam impostores, vt stipem emendicarent, Romanis nimis credulis

quæ de hoc Meletio scripsit Auctor Epi-
 stolæ illius, Viennâ Auftriacorum Cal.
 Oct. An. Salutis, 1582, ad Cl. V. Dauidera
 Chytræum trāsmissæ: quæ Hodoëpori-
 con nauigationis ex Constantinopoli in
 Syriam, Palæstinam, Ægyptum & montem
 Sinai &c. inscribitur: & sub finem
 Chronicorum Turcicorum Tomo se-
 cundo à Ioanne Wechelo A. 1584. Fran-
 cofurti typis publicatorû legitur, cuius
 elogij particulam, propriè ad Meletium
 spectantis, hoc loco tibi lectitandam
 propono; quæ sic habet. Transeuntes
 postea denuò Nilum, sex horarum spa-
 tio Alexandriam terrestri itinere perue-
 nimus: vbi per octo dies subsistentes &
 Urbis percelebris situm aliaque memo-
 ratu digna perlustrauimus. Interim
 quoque accessi Meletium Protosynge-
 lum Calogerum Græcum, & Montis
 S. Catharinæ (ita Monasterium vo-
 cant) Fratrem: Virum & scientiis hu-
 manis, & literis sacris admodum ele-
 ganter doctum; Latine pariter & Ita-
 licè

gelo viro doctissimo, qui & Alexandri-
 nus Patriarcha speratur crediturque
 futurus. Idem etiam testatur Vita eius,
 Dialogo quodam Orthodoxi Christi-
 ani titulo ab eodem Meletio Græcè
 scripto, ac A. 1596 Vilnæ impresso, præ-
 missa: & doctissimus eius libellus con-
 tra Iudæos Latine primum, deinde &
 Græcè scriptus, ac Leopoli Russiæ A.
 1593 Græcâ pariter & Rutenicâ linguis
 excusus. Ne porro hunc vitilitigato-
 rem non satis emunctæ naris fuisse arbi-
 tremur, ait, eum, qui epistolam illam
 excogitavit, stilum Alexandrini Patri-
 archæ, titulum eius, inscriptionem &
 subscriptionem, calculum annorum,
 mensis item nomen latuisse: solere illos
 adicere, quo quisque ordine sit Patriar-
 cha, vt Gabriel erat 97: & à Diocletiano
 Tyranno arcessere anni computum, qui
 iam sit annus 3213. Fortè Costerus hoc
 ex Baronio didicit, qui eundem sco-
 pum in Annalibus suis spectasse vide-
 tur, quem Teretius in Prologo Andriæ;

Poëta

DE ITINERE SVO CONSTAN. 49
drinus, &c. Constantinopoleôs Præ-
ses) Romanam Ecclesiam pro Catho-
lica, & eius Episcopum pro Ecclesiæ
vniuersalis capite non agnoscere. Ver-
ba eius plena Christianæ veritatis, pieta-
tis & modestiæ, quæ tu impudentissime
sycophanta, in putidissimo tuo libello
Iesuiticâ fidè non integrè posuisti tibi
reponam; quæ ita habent: Reliquum
est, vt hæc vos amoris pignora repen-
datis aliquibus identidem amoris pi-
gnoribus, non gemmis, non auro perdi-
torum hominum deliciis. sed libris,
quos typis apud vos inultò atque lau-
dabili fœnore pepererit Christiana cha-
ritas, cuius fructibus ij maximè carent,
qui sese Antarchos Censoresque terra-
rum orbis haberi contendunt: indeque
Magisterium suum auspicantur, in hoc
que intendunt, in hoc se exercent, vt in
homines fratres minimè fraternis ani-
mis insultent: quumque calamitates
hominum hominibus soleant ac debe-
ant non nihil incutere miserationis; illi

D

contra

DE ITINERE SVO CONSTAN. 51

Niceno Concilio confectum secunda
 compleuit Synodos, accuratissimè Spi-
 ritus Sancti explicato articulo, inuola-
 tum conseruamus. Athanasio falsò ad-
 scriptum Symbolum; cum appendice
 illa Romanorum Pontificum adultera-
 tum luce lucidius contestamur. Roma-
 num Pontificem, Romanum agnosci-
 mus Pontificem. Christum vnum vni-
 uersalis Ecclesie vniuersale caput cum
 Paulo prædicamus. eundem esse lapi-
 dem illum angularem Σιωνίτην, in quo
 construendam esse Ecclesiam ipse dixit.
 ipsum ex ipsius verbis agnoscamus. ἢ
 ἐπὶ ταύτην, namque ait, ἐπὶ μέσσην (ἢ ἐπὶ πύλας,
 Paulus dicit, ἢ ἐπὶ οὐρανὸν) neque enim in te
 Petro, sed in me (vt vigilantissimè dili-
 gentissimus notat Augustinus) ædifica-
 bo, dixit, Ecclesiam meam. Hæc quum
 ita credamus, nescio quamobrem au-
 deant nonnulli (id quod satis impiè fe-
 cit Sanderus) Ecclesiam Orientalem cum
 Diaboli Ecclesia (o scelus infandum!)
 coniugare. Ita sunt animis parum Chri-
 stianis

ἐδὲ αἱ ἐκκλησίαι αἱ μερικαὶ τῆ μιᾶς ἐκκλησίας τὸ λόγῳ
 παραλυτῆσαι τῆς καθολικῆς. Sed quid pluribus
 verbis opus est? pater patrem meū Lite-
 rarum Patriarchæ est αὐτόγραφον. Sunt &
 apud me libelli illi ante citati, quorum
 inspiciūdi copiam si quis volet, à me pe-
 tat licebit. Huius porro Beatissimi Pra-
 fulis vitam non alienū fuerit Græcorum
 potius, quam meis verbis, ne quid fortè
 amoris eius tribuere videar, hoc loco le-
 ctitādā preponere; ea vero sic in Dia-
 logo Orthodoxo compendio texitur.

Μελέτιος τὸ ἐπίκλιω Πηγᾶς, μέγχι τὴν ἡμέραν ἡλιζαν
 δρείας Πατριάρχης, ἐκ τῆς πρεσβυτέρης παλαιᾶς ἐκείνης
 ἑκατονταπόλεως Κρήτης ἀγῶν τὸ γένος, ἕως ἐπὶ γονέων
 ἐν δόξῳ, καὶ πρωτοτύπων ἀρετῆ τῶν πολιτῶν, παιδιόθεν
 παρὰ σοφῶν παιδευθεὶς, αὐτὸς τὲ κατ' αὐτὸν γυγέ-
 νη βίᾳ διδάσκαλος, ὁκοδεχθεὶς διὰ πρὶ ἔξοπω βρύων τῶν
 ἀρετῶν. Ἐπι δὲ παῖς ὡν ὁμολογεῖ ὁμήδικος, καὶ τῆ μὲν φά-
 σι σωτηρίας, τῆ προβαίρει δὲ διδασκαλικὸς καὶ πολιτικός.
 Ἐν γὰρ αἷσι ἀνέστη καὶ χολαῖς ὑπὸ τῶν μαθημάτων,
 εὐρίσκειτο λόγῳ πᾶσι μελετῶν καὶ σωτατόμητος
 πρὸς ἑαυτοῖς ἦσαν δ' οἱ λόγοι διδασκαλίας μεσοί, ἔ-
 θεῖον τί νόημα ἀνακαλίπτοντες. Εἶπε δὲ ἐκ οὐδ'

Latini
 istius vitæ
 versionem
 sub finem
 huius libri
 epistolis
 Meletij
 prænisi-
 sam lector
 inuenit.

Ἐργῶ δὲ μέχρι τήμερον, καλῶ ποιμνίος ἀξία φράτ-
 των. Τοῖς δὲ αὐτῷ κἀνοσί τε καὶ φροσάγμασιν, (ἀνοσί
 φρόνων εἰρήδω καὶ γὰ ἀληθείᾳ) οὐ μόνον Αἴγυπτος,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Θράκη καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς ὑπέκειν ἔτοι-
 μος καὶ ἐστὶ δὲ δεικνύει. Ἰνα δὲ μᾶλλον δόξω χρώματά
 τινα ψυδῆ δανεζέου, καὶ ζητεῖν με τιῶ σοῦ ἀδρός
 τελειότεραν ἀποδεικνύειν εἰκόνα, τῆρας τῷ λόγῳ τά γε
 νικῶ δίδωμι, τέτων ἀλλοθί περ γεγραμμένων ἀκρεβέ-
 στερον, πλείστα βιβλία συνέγραψεν. ἐδὲν δ' ἔπει τ' ἔξυ-
 γραμμαίων ἐκδέδο, πλὴν τ' καὶ Ἰουδαίων Ἑλληνικῆς
 καὶ Ρωστικῆς ἀκριβῶς διαλέξεως. Καὶ νικῶ ὁ παρὼν ἔτος
 διάλογος, ὃν συνέθετο, ἵνα π τοῖς ἀπεσταταῖς γίνῃ ὄφε-
 λος ἀναγνωστικῶν. μάλιστα δ' ἐν τοῖς τόποις καὶ πόλε-
 σιν ἐκεῖναις, ὅπῃ μάλιστα βρῦσιν ἀέμαρα καὶ πολυποί-
 κιλοι τῶν ἀίρεσεων, ὧν γένοιτο ἡμᾶς τοῖς τ' ἀγίας τ' χρι-
 στῶ καθολικῆς καὶ ὁμοσολικῆς ἐκκλησίας τ' ἀνατολικῆς
 ἀκολουθῆντας κἀνοσί τε καὶ φροσάγμασιν ἐλδὲν φρεσά
 τε καὶ διαφυλάττωθι δια Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ
 τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ ζωοποιῶ πνύματι
 εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Ex his verbis, quibus
 omnium eorum, qui Meletium noue-
 runt, consensus accedit, satis constare
 arbitror, in hoc Viro pietatem cum do-
 ctrinâ concertare, & non desidiosè Ti-
 tulum

QUE PROPIVS INSEQVI ET COMITA-
 RI sibi videantur, atque id palam pro-
 fessi iactitent, me qui minimum atque
 adeo inutilem Iesu Christi ^{* non} discipulum _{ocium.}
 ago, odio habuerunt gratis. Atque hi,
 quod neminem, qui aliàs bene audiat,
 palam improbare audent, aliorum,
 quos ad eam rem occultè inducere pos-
 sunt, ingeniis & nominibus abutuntur.
 Horum autem nos nec artes fallunt, nec
 gregem prodeire aut cognomen indi-
 care iuuat. Utuntur quidem illi MA-
 GNO & INACCESSIBILI ad iuas
 res agendas MYSTERIO, sed quod
 facile iis, qui simplicius apertiusque
 agere volunt, pelluceat: quodque non
 post multos annos tandem aperien-
 dum est virtute illius, qui illuminabit
 abscondita cordis, & OCCULTATE
 NEBRARVM, tunc laus erit unicui-
 que secundum opera sua. Atque his
 quidem verbis satis eleganter, vt arbi-
 tror, hoc genus hominum Arias Mon-
 tanus delineauit: at verò in se nondum

Hesperia fuscis gens emissaria ab oris,
 Eucum affectata quæ gravitate regit,
 Nata magistratum conuellerè, nata ministris
 Subtrahere obsequium præsulibusque suum:
 Geryonæ quæ dum placeat furesque trifauci
 Terrarum reliquos non facit assis heros,
 Et calo facinus dignum putat, omnia sæui
 In regis longas tradere sceptræ manus.
 Quæ disciplinam morum, quæ Gallica venit
 Exuto legum solvere iura metu,
 Et vileis regnant, in animas, ipsosque negandos
 Horrenda reges prodicione docet,
 Seruandamque fidem negat, argutisque cauillis
 Detorquet magni iussa seuera Dei.
 Sunt tamen, & cur sunt? qui nunc quoque cri-
 mine in isto
 Obtendant causam religionis agi,
 Accusentque bonos vltro, excusentque nocenteis,
 Et patrocínio consilioque iuuent.
 Hósnè superstítio male Janos excitet æstus,
 Quique atra vexat pectora bile furor,
 An pietas simulata, meam nób quærere refert,
 Damnandum in magnis cum sit virumque
 Viris,

Quos

Crudeleis animum vertis ad insidias;

Gallia *Q* in media conscripto *U*llite regnas,

Diraque fraterno nomine bella geris.

Nempe tua à bello cunctorum fonte malorum

Seeta sata est: bellū hinc *U*nne & adultra ferit.

Aspice Carrafam, placida qui tempora vitæ

Impendit studiis, seeta profana, tuis:

Mox septem impositas insedit collibus arces,

Cornua terrificis intonuerē minis.

Tympanaque *I*talia confestim audita per omnem,

Urbis *Q* ad portas Hannibal alter adest:

Nosque leues adeo, nos, credula pectora, Galli

Ad bellum infauſta sollicitamur, aue.

Protinus inducia violantur patre Quiritum

Auctore, & Martis nuntius Urbe venit.

Pignora iam belli rutilant, micat igneus ensis

Liuida adhuc stridens à Phlgethontis aqua.

Hæc infelisis Gallis primordia belli,

Quod nos exitio nostraque pæne dedit.

Huc ergo huc animos, terræ qui scepra tenetis:

Nunc velo amoto cernere vera licet.

Causa hæc vestra agitur, nam credite, vestra

potentis

In vita HENRICI vertitur ecce salus.

Ille

Dúmque sub his operam studijs nauare magistris,

Et ferula prohibet supposuisse manum.

Os quæque, quos cæli rector diademate cinxit,

Hoc sapere exemplo discite; noxa prope est:

Nec temere errone s in regna admittite vostra,

Hostis, si quis erit, præbeat hospitium.

Sentiet is præsto damnum, re tæque monenti

Flebit, at heu sero, non habuisse fidem.

Mitior infameis exercuit ira Volucres,

Quas Phinei mensis incubuisse ferunt.

Nempe per hos factum, diuina vt vocis apud vos

Esset vbique fames, esset vbique sitis.

Quis Deus alipedes Arctoo ex axo gemellos

Misit, & ætheria monstra sugauit ope?

Fercula nunc nullo foetentia sumere tactu,

Nunc licet è puro fonte leuare sitim.

Reddita libertas nunc pristina, reddita regno

Maiestas, sacris nunc quoque constat honos.

Dicere nunc verum licet atque audire vicissim,

Inque Dei templo nunc bona verba sonant:

Nullaque mendaci potest iam præmia lingue,

Venaleisq;ve animas stator Iberus emet.

Turba inimica vale, non exarsisse furore

Centavros tanto fabula prisca refert,

Et nisi sponte feras, nigrum damnabit ad Orcum:

Namque etiam in Stygiis ius habet ille lacus.

Tu quoque Vindelicos, qui, Gallica nomina, Boias,

Qui trans Danubium Norica regna venes,

Quoq. iuues Patres, vestem queis Fibula nebit,

Effundis totas luxuriosus opes:

Sumptibus immodicis accepta ut damna dolebit,

In gentem ingrati qui periere, nepos!

Bello internecino cum dulcia pacis auitæ

Otia mutabit seditiosa cohors,

Et tua regna dabit placito rapienda tyranno;

Quippe sibi id proprio iure licere putat.

Quin procul ad fuscas gens dira remittitur Indos?

Illic mira canunt edere facia Patres.

Illic religio per sola silentia crescit,

Nec res verbo agitur, iussit ut ille, Dei,

Consita sed gravis in sacra rosaria ramos

Fundit, & in ramis muta sigilla gerit.

His, quibus inter nos perit artibus, incipit illic

Religio, in curis mox peritura suis;

Et noua cuncta placent, quoniam nouus orbis &

ille est,

Ex pristis superest & pietate nihil.

At procul Harpyæ hinc, procul hinc Ixione nati

Fraternum passim Lex Christi inculcat amorem:

Exibat à vestris quàm procul ille choris!

Ustor Christus, nō Sēctor: vos dare flammis

Corpora, vos Christi membra secare iuuat.

Plebem iussa Patrum, natos seruare parentum

Exemplis Christi nos monet ordo suis;

Contra in honore Magistratus, vel habere pa-

rentes,

Ignati Patris vos documenta verant.

Ignati, in cuius iuratos verba Magistri

Spernere vos homines hinc iuuat, inde Deum.

Ignati, cui Dote viros fraudare, parentes

Prole sua, Voti summa caput que fuit.

Quisquis obit, vobis cedant Legata necesse est;

Nec refert, orbis, an pater ille cluat;

Exheredantur nati quoque. quàm procul absunt

A I H E S V hęc? Hęc nullus ille fuit.

Vos censu patrio dites spoliatis alios:

Restitui Dominis res iubet ille suis.

Discipulos sine re paucos sibi iunxit I H E S V S;

Cœtibus in vestris pauper ubique iacet.

Nil habuit Christus, vos omnia: nulla supellex,

Nulla domus Christo, culcita nulla fuit:

Vos Urbem vestris domibus cōpletis & orbem,

sociales isti studeant, qui vt Christo
 sunt dissimillimi, ita proxime ad Pha-
~~rises~~ accedunt, quos passim Christus,
 imprimis Math. xxiii. graphicè depin-
 git: & Iosephus non tam hos delineaf-
 se, quam in illos digitum intendisse vi-
 deri potest. Sed ego, ne modum Itinera-
 rij pluribus autoritatibus colligedis ex-
 cedam, cum & aliorum elogiis iam pri-
 dem hi Patres sint celeberrimi, ad pro-
 positum redeo. De Meletio fortasse, qualis
 mihi visus sit, requires. Ætate iam est in-
 grauescente: oris dignitate, animique do-
 tibus in Orientali Ecclesiâ Pontificatus
 culmine non indignis: hominum ani-
 mos ipso aspectu sibi deuincit. Audiui
 eum aliquoties Galatz in Templo xpoo-
~~myne~~ cum magnâ animi iucunditate
 concionantem. Voce utebatur elo-
 quenti, verbis selectissimis & ab omni
 ostentatione procul remotis. Præter
 Ecclesiarum curam, incumbit ipsi etiam
 onus Græcorum controuersias compo-
 nendi; quibus cum quotidie tantum

Anr.
 Iud. lib.
 13. cap.
 2. & 24.
 & lib.
 7 cap. 3.
 de bello
 Iud. lib. 1.
 cap. 6. &
 lib. 2.
 cap. 7.

ptâ historiam cum Mythologiâ Indicâ
 redemi. Multa profecto hic Vir non
~~suâ~~ sed Michaëlis Cantacuzeni culpâ
 à Turcis aduersa pertulit. Is Micha
 èl ob quædam crimina in carcerem
 coniectus fuerat: cum autoritate suâ,
 ad quam fauore Selimi euectus erat,
 aduersus Christianos abuteretur. At
 tamen postea liberatus, supremi Bas
 sæ intercessionē *Μεγας Πατριάρχης* Im
 peratoris (cuius erat quotannis sexa
 genis Ducatorum millibus, res in Au
 lam necessarias, & pelles e Moscouia
 pretiosissimas comparare) factus est.
 Tandem vero cum in Moldaviâ turbas
 excitasset, mandato Amurathis in An
 chialo Ponti Euxini oppido, laqueo vi
 tam finiuit. Vereor, ne huius exempli
 commemoratio grauius tuum animum
 perculerit. volo, si possum commodiore
 narratione abstergere, si quid tædij ad
 hæserit: nam quod sequitur sine risu
 fortasse non leges: cum aliquando ad

*Michaël
Cantacuzeni*

قال *تحت* *Tachtal Cala* (ita nominatur

nem Christianum, si imprudens Alcorano insideret, capitis supplicio afficeretur. Eiusmodi superstitione laborant Turcæ. Lotioni etiam corporis plurimum tribuunt, putantes frequenti lotioni animi sordes elui. Immane apud eos piaculum illoris pedibus & veretro Templum ingredi. Nunquam etiam videas Turcam ad requisita naturæ secedentem, quin statim deinde partes obscenas lauet. Ut cunque tamen sordes corporis detestentur, platearum mundiciem minime curant. Si iumentum aliquod moritur, statim cadaver in publicum eiiciunt, in quo cum aliquando eos reprehenderem, dicebant ad canum præcipuè sustentationem hoc fieri, quibus si eiusmodi alimenta desint, etiam plerique domestica edulia præbere non dubitant, quod præsertim consonum maximè arbitrantur. Sed his omissis ad institutum reuertamur. Postquam aliquot menses Constantinopoli exegissem, li-

Loto

quem septem ferè menses exegeram,
 Viro omni liberali doctrinâ, comitate,
 et politicis virtutibus cumulatissimè
 instructo valedixi; rebusque ad iter
 compositis x. Kal. Decembris Con-
 stantinopoli discessi: nec sumus eo
 die longius quam **کوکزیوک**

کوکزیوک Kucziuk Czekmesi, hoc est,
 Pontem paruum progressi.

Oppidulum est quinque circiter hora-
 rum spatio Byzantio distans, loco supra
 quàm dici possit amæno situm. Inde
 postridie digressi

بویوک ککزیوک Buiuk Czekmesi, hoc
 est, Pontem magnum perueimus. Pontes

ambo tam maior, quàm minor oppidis
 sibi vicinis nomen dederunt. Pontes hos

Imp. Solimanus Mahūmetis huius pro-
 auus luculento sanè opere refecit: cui

quidem tria in optatis fuisse dicuntur,
 vt videlicet Aqueductum Valentinia-

num restitueret: deinde hos Pontes in
 vtroque, seu maris latissimo reficeret:

Viennam denique expugnaret. Prioris
 vtriusque

croci, aliorumque aromatum manipulos, & quæ alij pecuniâ, ille suis aromatibus præstinabat. Simulabat se quotidie de gallo affato, cuius iusculo panem intingebat, comedere, eum tamen ne pilo quidem, quod dicitur, gallus inueneretur. Interim esurie & frigore confectus vastissimâ montium ac camporum spatia in maximis miseris emetiebatur, cum quibus tamen diutius non est confectatus, quam dum Leopolim intraremus, quo ex loco penetravit se ad plures. Inter Tzurulum & Selybriam vidimus non obscura veteris muri vestigia, quem à Ponto Eurino Selybriam usque pertingentem Anastasius Dicorus aduersus barbarorum incursiones extruxit. Tzuruli satis comode stabulati sumus in *Carauansarai*, quod di- کربان سراي uerforij *genus* iam olim è Busbequio tibi non ignotum arbitror. Arcem munitissimam hoc in loco quondam fuisse, cum ex meo manuscripto exemplari

Georgij

licitas perennauerit, meo quidem animo altera Constantinopolis futura sit, quando non minus, quam hæc, à mercatoribus & omnis generis opificibus frequentetur. Tres dies Adrianopoli commorati progredimur vlteriùs, transmissoque Rhodopes montis iugo, & septem diebus sub Ioue frigido transactis in Oppidum Haidosch venimus. Per hæc loca transeuntibus puellæ rusticæ nobis panes subcinericios recenti à focò etiamnum calentes, anseres, pullos gallinaceos, gallinasque commodè satis pretio venales offerebant. Exiguo ab oppido Haidosch spatio, vetustæ cuiusdam Arcis in edito quodam monte ruinas vidimus. Hinc per arctissimas cuiusdam montis, quem in goiæ Balchanum nominant, angustias, Prouadiam perreptauiamus. In hoc itinere interdum miselli alicuius Christiani tuguriis excipiebar, quæ tam angustæ erant, vt sæpe caput sub tecto reclinans, pedes extrâ ianuam habere cogerer.

Cùm

*Rhodope**Haidosch**Balchan
Prouadria*

καὶ δ' ὑπερτετα υπερτετα θηοει

Ζολς, ἡ ἡερεμεινς

Capit enim eo die, qui erat xii. Decembris, Boreas ita aduerso impetu, pluuiâ se etiam miscendo, tempestuosè flare, vt coacti fuerint Turcæ comites nostri, nisi, vti ipsi dicebant, mori præoptarent potius, in oppidum redire. Hæc autem tempestas cum tanto frigore perseuerabat, vt omnes, vnâ cum curribus & equis in glaciem, siue glaciales statuas potius conuersi videremur. Augebat miseras nostras, quod eo tempore sub dio dormiendum erat: solabar me tamen aliquantulum, quod eo modo Danubium, quem paulo post transmissuri eramus, facile congelari posse viderem. Postea oppidum quoddam, quod à lacu sibi vicino

• *Cara su*, id est, nigra aqua appellatur, *قرا سو* *Cara su* transiimus. Inde per campos planissimos, quos *Tatarski pole* incolæ appellant, *Babam* venimus, Urbem, quantum ex ruderibus conicere licebat, ali-

F

quando

rumque vastitiam ac solitudinem vidimus. Cameretiā venio die VI. Februarij, in quo itinere quantos labores exantlauerim, qui duos ferè menses sub dio transegi, iis cogitandum relinquo, qui meum studium calumniari, quam probare maluerint. Cameretiā, vbi per aliquot dies moratus, me refeceram, venio Leopoliū, inde Belzum, post Zamoscium, vbi ea humanitate Herois Illustrissimi Ioannis Zamoscij *fo. Zamoscij* exceptus sum, vt omnium tædiorum & miseriarum tam molesti itineris facile obliuiscerer. Tu cogita, amantiſſime pater, quam melli mihi fuerit tanta terrarum spatia emenso, istiusmodi Viri, quo haud scio an quicquam melius sol illuxerit, fauentiā haud indignum iudicatum; idque tui potissimum nominis merito. Nihil dico de auitā eius nobilitate, nihil de maiorum eius præclare gestis. Per se, atque adeo suis virtutibus abunde illustris est. Ex quo ille gubernaculis Regni admotus fuit, nihil

Omnes probè scimus eum non solum
 Poloniæ, sed & toti Europæ, immorta-
 li suæ virtutis effigiem, tanquam Pyra-
 mides quasdam aut statuas reliquisse.
 Veteribus mos fuit, eis qui insigne ob
 facinus perpetuitatem meruissent, ima-
 gines & simulachra erigere: sed ego ar-
 bitror, eiusmodi statuas & imagines vel
 vi ventorum conuulsas decidere, aut
 fulmine exustas euanescere: huiusmodi
 verò encomiorum genera, quæ viua
 sunt hominum simulachra, nullo modo
 conuelli; aut senio obliterari posse. imò
 ipsa vetustate firmiora fieri. Quocirca
 huiusmodi laudum præcones præ My-
 rone illo statuario, Phidia & Apelle pi-
 ctoribus, & Praxitele sculptore admi-
 ratione digni videntur. Cæterum cum
 tot huius Imperatoris erga Regnum
 Poloniæ extant merita, cum quonam
 potius eum conferam? cum Cyrone
 illo Persarum Rege laudatissimo, an
 cum Atheniensium Duce Themistocle?
 cum Philippone Macedone, an Pericle?

nes ferè victorias suas de hostibus quæ-
 sitas in diem Dominicum incidisse; quo
 nemine etiam Templum in hac eadem
 Ciuitate RESURRECTIONI DO-
 MINICAE SACRUM incredibili
 impensâ excitari curauit. Sed præter
 cætera, quæ ibi vidi, armamentarium
 imprimis me obstupescit, per quod
 dum me deduceret, se inibi non nisi
 tormenta bellica, quæcunq; ab hosti-
 bus acquirere potuisset, reponere dice-
 bat, quorum iam magnam copiam Ger-
 manis, Tartaris, præcipuè autem Mo-
 scouitis, dum bello maximi illius Ba-
 thorei Regis præerat, belli lege eripuit.
 Quatuor ita diebus in hac Ciuitate tran-
 factis, cum nihil, quod ad benevolentia
 significatione pertineret, Heros ille præ-
 termisisset, datâ acceptâque salute Za-
 moscio discedo; & biduo post Lubli-
 num venio. In hac Ciuitate quotannis
 Iudicia exercentur, quorum in Polonia
 autoritas tanta est, vt nec ad regē nec ad
 Regni Procerum Comitia inde prouo-

Vrbi debere me fateor, quòd tantum
 hîc virum conuenire, notitiàmque pa-
 riter & amicitiam cum eodem iungerè
 licuerit. Peragrauit is præter Germa-
 niam, Galliam, Italiam, & Ægyptum,
 vniuersum penè Orientem, vnde sibi
 non exiguam exoticarum rerum su-
 pplementem reportauit. Vix credo cui-
 quam rei alicuius in mentem venire
 posse, cuius ille specimen in suo *κεν-
 ναρχίω* non habeat. Nummorum tam
 veterum, quam recentium tantâ in-
 structus est copiâ, vt non alibi loco-
 rum facilè simile quid inueniri posse
 existimem. Huic non inferior est or-
 natissimi ingenij Vj. Gualtherus ab
 Holdten, quem nuper admodum ex li-
 teris ad te scriptis cognouisti. Is, præ-
 terquam quod mores hominum mul-
 torum vidit & vrbes, omnium etiam
 linguarum occidentalium exactissi-
 mam sibi notitiàm comparauit. Huius
 etiam, dum in hac Vrbe vixi, familia-
 ritate vsus, fauentissimam semper eius

Nobilissimo Viro

PETRO CEKLINIO

PRIMARIO SERENISS.

Polonorum Regis Secretario

GEORGIUS DOVSA

S. D.

ET Byzantina conuersationis nostrae recodatio, tuique politissimi ingenij admiratio, cuius dexteritate Trinumnum Plauti nuper admodum Polonice loquentem suspicere & admirari licuit, effecerunt, ut Inscriptiones has tuo nomini inscriberem. Qui enim saepe Constantiropoli de huiusmodi rebus familiariter mecum loquebaris, sciebam te has *Επιγραφαί* non aspernaturum; quae partim à me è monumentis antiquis eruta, partim à Theodosio Zygomala in hoc studiorum genere haud tralaticie versato in aliis Graeciae locis descriptae sunt. Eas itaque amoris & beneuolentiae meae pignus boni consules, & me, si mereo, amore, quo solebas, amare perges.

GEOR-

INSCRIPTIONES ANTIQVÆ.

Γ. ΙΟΥΛΙΟΝ. ΣΚΑΠΑΔΑΝ
 ΥΠΑΤΟΝ. ΑΠΟΔΕΔΕΙ
 ΓΜΕΝΟΝ. ΠΡΕΣΒ. Κ. ΑΝΤΙ
 ΣΤΡΑΤΙΓΟΝ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
 ΡΟΣ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ
 ΣΕΒΑΣΤΟ :: ΑΚ
 ΔΟΣ ΑΡΧΙΣΤΟΝ
 Κ. ΑΥΤΟΚΡ :: ΑΙΔΙΟΥ
 ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΝ
 ΘΥΠΑΤΟΝ ΜΟ
 ΝΑ. ΔΕΙ. Δ :: Α
 ΤΙΓΟΝ. ΔΗ :: ΑΝ.

SOLIS. AESCVLA
 PIO. ET. HYGI
 AE. FL. MARCI
 ANVS. >. LEG.
 XIII. GEM. ET
 LEG. XV. APOL
 IVSSV. FORVM
 POSVIT.

IMP. CAESAR
 M. AVRILLIO. ANTO
 NINO. AVGVSTO
 CAELICIVS
 FELIX.

ΑΝΕΙΚΗΤΙΟΙ
 ΚΑΙ. ΜΑΧΙΜΟΣ
 ΚΑΙ. ΜΥΡΤΙΛΟΣ
 ΚΑΙ. ΣΤΡΑΒΩΝ
 ΜΝΗΜΗΣ. ΧΑΡΙΝ

Ν. ΚΑΛΙΣ
 ΤΟΣ. ΦΟΙ
 ΒΙΩΝΙΤΩ
 ΜΝΗΜΗΣ. ΧΑ
 ΡΙΝ. ΕΝΚΑ
 ΤΑΙΤΩ. ΕΤΑΙΡΩ
 ΚΑΙ. ΕΑΥΤΩ

ΖΩΤΙΚΟΝ ΒΑΣΣΟΥ
 ΑΝΔΡΑ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟΝ
 ΦΥΛΗΣ ΙΑ. ΦΥΛΑΡΧΗΣΑΝ
 ΤΑ ΦΙΛΟΤΕΙΜΩΣ. ΚΑΙ
 ΑΣΤΥΝΟΜΗΣΑΝΤΑ. Α
 ΓΝΩΣ. Κ. ΕΡΓΟΝ. ΠΟΙΗ
 ΣΑΝΤΑ. ΠΟΛΥΤΕΙΜΗΤΟΝ
 ΕΝ. ΚΟΜΟΚΕΤΙΩ. ΕΚ. ΤΟΝ
 ΙΔΙΩΝ. Κ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ
 ΠΟΛΛΑ. ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ Τ. ΦΥ
 ΛΗ. ΤΕΙΜΗΘΕΝΤΑ ΕΝ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ. Κ. ΒΟΥΛΗ
 ΦΥΛΗ. ΙΑ. ΝΕΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ
 ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΩΝ
 ΒΑΣΣΟΥ. ΓΑΙΟΥ. Κ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΣΕΝΤΑΜΟΥ. ΤΟΥ. ΤΟΠΟΥ
 ΔΟΘΕΝΤΟΣ. ΥΠΟ. ΤΗΣ
 ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ. ΒΟΥΛΗΣ.

IMP. CAESARI. M.
 AVRELLIO
 ANTONINO IN
 VICTO AVGVSTO
 PIO. FELICI
 A. ELLYCINVS. V. D.
 DEVOTISSIMVS
 NUMINI EIVS.

DIS MAINS.
 L. LVCCIO. L. F. ROM.
 SECVNDO. COMI +
 M. VALERI. ITALI
 LEG. AVG.

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ.

Φ. ΑΙΛΙΑΝΟΝ. ΙΠΠΕΑ: ΡΩΜΑ
 ΙΩΝ. ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΗΝ. ΠΡΩ
 ΤΗΝ. ΑΡΧΗΝ. ΑΡΧΑ: ΤΑ. ΚΑΙ
 ΠΟΛΕΙΤΟΓΡΑΦΗΣΑΝΤΑ
 ΚΑΙ Τ. ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑ
 ΠΑΡΑ. ΘΕΟΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ
 ΟΝ. ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝ
 ΤΑ. ΤΙΟΥ. ΤΟΥΤΕ ΚΟΙΝΟΥ
 ΤΩΝ. ΓΑΛΑΤΩΝ. ΚΑΙ. Σ.:
 ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ
 ΜΕΓΑΛΟΑΣΚΛΗΕΙΩΝ
 ΠΥΘΙΩΝ. Κ. ΑΡΧΡΕΡΕΑ
 ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΓΑΛΑ
 ΤΩΝ. ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ. ΣΕ
 ΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΝ
 ΚΤΙΣΤΗΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟ
 ΠΟΛΕΩΣ. ΑΓΚΥΡΑΣ
 ΦΥΛΗ

D. M.
 L. HENNO. MAR
 LEG . . . . . QVI
 VIXIT ANNIS. LXX
 . . . . . MEM . . . .
 ORIAE. CAVS . . . . S.
 HENNIVS. TERC.
 ET. HENNIVS. AEMIA
 NVS. LIB. EIVS.
 PATRONO. OPTIMO.

ΤΙΒ. ΚΛΑΥΔΙΟ
 ΦΙΛΟΣΤΟΡ
 ΒΟΝ. ΝΕΩΤΕ
 ΡΟΝ. ΦΥΛΗΣ
 ΙΕΡΑΒΟΤΑΛΙΑΣ
 ΚΑΤΑ ΑΝΑΓΟΡΕΥ
 ΣΙΝ. ΒΟΥΛΗΣ. ΚΑΙ
 ΔΗΜΟΥ. ΤΕΙΜΙ
 ΘΕΝΤΑ. ΠΟΛΛΑ
 ΚΙΣ. ΕΝ. ΕΚΚΛΗΣ
 ΡΑΙΣ. ΑΝΔΡΙΑΣ

Ε. Κ. Ι. ΑΝΔΡΩΝΕ
 ΙΕΡΟΠΟΙΩΝ. ΣΤΡΑ
 ΤΗΓΟΝ. ΟΥΡΒΑΝΟΝ. ΠΡΕ
 ΣΒΕΥΕΝ. ΛΕΓΙΩΝΟΣ.
 Α. ΟΥΑΠΙΑΣ. ΝΙΚΗΦΟ
 ΡΟΥ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ. Ο
 ΔΟΥ. ΑΠΠΙΑΣ. ΥΠΑΤΟΥ
 ΠΡΕΣΒ. ΑΝΤΙΣΡΑΤΗ
 ΓΟΝ. ΣΥΡΙΑΣ. ΠΑΔΑΙ
 ΣΤΕΙΝΗΣ. ΤΡΕΒΙΟΣ
 ΚΟΚΚΗΙΟΣ. ΑΛΕΑΝ
 ΔΡΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ. ΕΤ
 ΕΡΓΕΤΗΝ.

ΦΛΑ. ΓΛΥΚΕΡΩ. ΠΑΤΡΙ
 ΚΑΙ ΜΗΤΡΙ. ΙΘΑΚΗ. Φ
 ΚΑΙ ΦΛΑ. ΗΛΙΘΔΩΡΩ
 ΤΩΙ. ΚΑΙ. ΣΑΡΜΩ. ΑΔΕΛ
 ΦΩΙ. ΤΟΝ. ΒΩΜΟΝ. ΚΑΙ. ΤΟΝ
 ΤΟΠΟΝ. ΕΚ. ΤΩΝ. ΙΔΙΩΝ
 ΦΛΑ. ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
 ΚΑΙ. ΕΝ. ΤΩ. ΚΑΙ. ΤΟΙ
 ΧΑΡΙΝ.

Μ. ΑΥΡ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ. ΓΑΤΚΙ
 ΤΑΤΟΝ

Μ. ΑΥΡ. ΣΤΑΙΩΡΙΑΝΟΣ. ΤΟΝ
 ΑΔΕΛΦΙΔΟΥΝ.

Η. ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Ο. ΔΗΜΟΣ
 ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ
 ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ
 ΕΤΙΜΙΣΕΝ. Μ
 ΚΟΚΚΗΙΟΝ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. ΤΟΝ
 ΕΑΥΤΩΝ. ΠΟΛΙΤΗΝ
 ΑΝΔΡΑ ΣΕΜΝΟΝ. ΚΑΙ. ΤΗ
 ΤΩΝ. ΗΘΩΝ. ΚΟΣΜΙΟΤΗΤΙ
 ΔΟΚΙΜΩΤΑ
 ΤΟΝ.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ ΕΠΙΜΕ
 ΛΟΥΜΕΝΩΝ.
 ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΑΣΚΑΗΠΙΟΥ
 ΔΙΣ. ΦΤΑΡΧΗΣ. ΦΤΑΗΣ. Ν
 ΑΤΗ. ΑΣΤΥΝΟΜΗΣΑΣ. ΙΡΑ
 ΣΑΜΕΝΟΣ. ΤΗ. ΠΑΤΡΙΔΙ. ΒΟ.
 .....
 ΛΕ. ΤΟΝ. ΠΡΟΤΟΝΗΚΟΝ
 ΒΟΜΟΝ. ΕΣΚΕΤΑΣΕΝ
 ΧΑΙΡΕ ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ.

ΚΛ. ΑΙΜΙΛΙΟΝ
 ΦΙΛΩΝΙΔΗΝ
 ΤΟΥ. ΓΑΛΑΤΑΡ
 ...ΟΥ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ
 ΣΤΑΤΟΡΙΑΝΟΥ
 ΤΙΟΝ. Η. ΠΑΤΡΙΣ
 ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ
 ΤΠΟΜΝΗΜ. ....
 ΠΑΣΗΣ. ΤΗΣ
 ΠΕΡΙ. ΤΟΝ. ΒΙ
 ΟΝ. Α. .... ΤΗΣ.

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗΙ
 Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
 ΙΟΥΔΑΙΟΝ
 ΣΑΤΟΡΝΕΙΟΝ
 ΤΟΝ. ΗΓΕΜΟΝΑ.

INSCRIPTIONES ANTIQVAE. 105

Εν τῇ ἀγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Νικομηδείας,
ἐν δὲ Ξαμνῇ τῆς Θρέας.

ΝΙΚΩΝ. ΚΑΙ. ΧΑΡΙΣ. ΝΙΚΩΝΙ. ΤΩ. ΠΙΩ
ΖΗΣΑΝΤΙ. ΕΤΕΑ. Γ. ΜΗΝΑΣ. ΙΑ. ΧΑΙΡΕΤΕ.

Εν τῇ ἐπισκοπῇ Κεῖρας.

Κάσιον Σέκκινδον Αἰβία Μαζύμα ἐν
ἐαυτῆς ἀνδρα Νεώχαριν.

Εν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Πέτρας πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης ἐν
χωρᾷ Κενταριώπασα καλεσμένη, ὅπου ἐλήθη
πόλις Παυρίσον.

Επαφροῦ Ζωσίμη τῇ ἰδίᾳ συμβίῳ
μνείας χάριν τῇ γλυκεῖᾳ.

ἐκεῖ.

Μοῖραι καὶ λήθη με κατήγαγον εἰς Αἴδαο
Οὐπὼ, ἰουφεῖς θαλάμα καὶ πασάδος ἄρης
Γόδοσάμνον. ἀδελγῆς δ' ἄλιπο φάος ἠχίοιο.

ἐκεῖ.

Εὐτυχῆς Σερατονίκη τῇ συμβίῳ Ἐκυ-
ρία μνείας χάριν. ἔτος Ζ΄.

ἐκεῖ.

Τιτία Φλαυία Επαφροῦ Αὐρηλίῳ
Ολυμπονίῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶ ἐκ πάν-
ἐκείνης, μνείας χάριν.

LECTORI BENEVOLO.

ABSOLUTA tandem hac Inscriptio-
 num farragine, visum est Epistolas
 quasdam ad iter meum pertinentes huc adducere,
 cum ob stili elegantiam, tum ut libellus, qui ali-
 qui breuiusculus videretur, paulo maiusculus
 esset. Et si autem Epistola illa Meletij ad Pa-
 trem meum Consolatoria secundo iam typis excusa
 prodit: tamen cum exemplaria nulla amplius ex-
 stent, & facile inter schedas seorsum ita edita
 perire possit, facturum me operae pretium putavi,
 si & illi Epistola, (FRANCISCO inui-
 dia rumpantur ut ilia COSTRO) in hoc li-
 bello locum darem. Antequam vero illam cum
 reliquis exhibeam, ipsius Meletij vitam, prout
 in Epistola mei Itineris Graece legitur, hoc loco
 Latine lectitandam proponere volui; quae sic
 habet.

MELE-

vehementius ad maiora capessenda excitatus est. Ausus vero generis sui nobilitatem, splendorem, diuitias, varias, affinitatem, amicos, domesticos, omniaque quæ homines in deliciis habent, contemnere, vitam solitariam amplexus est. Cum autem exiguum in habitu monastico tempus exegisset, multa, ut hominibus Græcis probè cognitum est, cum laude effecit. Sed verò non tam à Senioribus, quam Sancto illo Alexandria Patriarcha * Siluestro coactus, ad dignitatem Sacerdotalem euectus est. Antequam autem Sacerdos designaretur, lumen quoddam super illum splendens à reliquis visum est, quod virum Sacerdotali munere non indignum esse testabatur. Longum esset, commemorare, quot, cum iam electus esset, virtutibus & exemplis in vitâ suâ enituerit, quot labores exantlauerit, quibus & nunc non minus, Euangelium in mediâ Ægypto Arabicè prædicans, occupatur.

* non Gabriele; ut impossibile est Elku-pi persuaserunt Papa, & Cesari Baronio.

infestantur, à quibus nos, qui sanctæ,
Catholicæ & Apostolicæ Orientalis Ec-
clesiæ iussa, placitaque sectamur, Iesus
Christus liberet & custodiat, cui vna
cum Patre æterno & Spiritu viuifican-
te gloria & potentia sæculis infinitis,
amen.

MELE

perditionis, atque è faucibus Orci ad
 sese pios animos retrahentis. Sic la-
 psam, sic labilem, sic oportuit huma-
 nam naturam erudiri: non modo ut ag-
 nosceret quid sibi, quid Diuinæ gratiæ
 deberet, sed etiam uti disceret non sibi,
 neque rebus his caducis inhiandum,
 sed spem, fidemque omnem, seseque
 totam in caelestis fauoris reclinandam
 sinus optatissimos, cui omnibus in re-
 bus censet Paulus gratias agendas. Ni-
 hilo enim minus per acerbiores, quam
 per laxiores rerum euentus nos sibi al-
 licit summus ille Pater hominum, re-
 rumque conditor, tametsi illas alie-
 nâ culpâ conuictas, suâ prouidentia
 ad meliores usus conuertat: has, ipse
 pariat tum futurarum *επαγγελιών* præco-
 nia, tum præsentium qualiacunque so-
 latia malorum. Sed hæc tuane inter-
 sint, an aliena sint penitus à tuo de filij
 optimi obitu dolore, ipse (quâ prædi-
 tus es prudentia) indicabis; nobis qui-
 dem omni ex parte quam apprimè con-

H

ueniunt:

115

sertim Christianorum colloquiis, aut
etiam literis, diuersitas religionis. aut
enim sequestratis quæstionum, curio-
sarum præsertim, ambagibus, per
charitatis spatia vagamur; aut de his
etiam de quibus dissentimus, non sine
charitate differimus. Horum omnium
testem atque participem esse voluit
Deus Optim. Maxim. Georgium filium
tuum, cuius nobis aduentus consola-
tionem attulit non vulgarem: est enim
iuuenis generosæ indolis, nihiloque
Patre te, viro & ingenio & eruditione
pereleganti, degeneris; adde mores can-
didos, progressusque in literarum sta-
dio non contemnendos: his secum attu-
lerat literas eruditissimi hominis Simo-
nis Simonidis, quibus iuuenem com-
mendabat: erant hæc altera consolatio-
nis mihi pars: his omnibus accedebat
autoritas grauissima Illustrissimi Ora-
toris Angli: Eduardum dico, humani-
tate, eruditione, rerum experientiâ po-
liticarum vere illustrissimum, filium

verti cogereetur accitus, remque nobis,
 qua solebat fiducia, veluti ad Patrem re-
 ferret; literasque tuas penè lacrymis
 madidas ostenderet (quàm etiam tuo-
 rum poematum copiam fecit non ine-
 legantùm) peteretque vè aliquid reli-
 quiarum impartiremur; ne iuvenè or-
 natissimum ad ornatissimum patrem
ἀγέρας pateremur reuerti; dono dedi-
 mus id quod efflagitauit opus perele-
 gans Actuarius; medicis in rebus non
 postremum obtinentis locum. Quod
 ego opus magno consequens orbi
 communicare destinâram: lætorque
 hanc nostri summam desiderij & vobis
 futuram ornamento, & amoris nostri
 argumentum, & ad vilitatem studio-
 rum prodituram: Quod vt quàm
 emendatissimum prodeat cupimus, pre-
 stantissimi medici, atque eloquentissi-
 mi opus. Reliquum est vt hæc vos amo-
 ris pignora rependatis aliquibus identi-
 dem amoris pignoribus; non gemmis,
 non auro, perditorum hominum deli-

eos dico, id est, Orientalis Ecclesiae
 alumnos, quod veterum Patrum do-
 gmata, traditiones, iussa, placita, decreta
 sectamur, nihil inuenies aliud quam id
 ipsum, quod Patrum incontaminata
 dogmata, traditionesque obseruantes
 nullis nullorum hominum nouitatibus
καινοτομίαις, falsis, fallacibusque doctrinis
 abduci patimur ab iis decretis quae se-
 ptem tota Concina vniuersalia (vt Pro-
 uincialia praeter eam) sanxerunt. Sym-
 bolum quod à primo Niceno concilio
 confectum secunda compleuit Syno-
 dos, accuratissime spiritus sancti expli-
 cato articulo, inuiolatum conserua-
 mus. Athanasio falso adscriptum sym-
 bolum, cum appendice illa Romano-
 rum Pontificum adulteratum, luce lu-
 cidius contestamur. Romanum Pon-
 tificem, Romanum agnoscimus Ponti-
 ficem. Christum unum vniuersalis Ec-
 clesiae vniuersale caput cum Paulo pra-
 dicamus. eundem esse lapidem illum
 angularem *σκιών*, in quo construendam

deficiat: nosque omnes nobis ipsis ere-
 ptos afflatu Diuini spiritus sibi arctissi-
 mē coniungat. nec distius patiatur dif-
 fidere homines, ad quos cum inter se
 mutuo, tum sibi pariter vniendos fili-
 um suum cælorum maiestate, ad ter-
 rarum infimas oras descendere voluit.
 Optimè valeas. Constantinopoli. x.
 Kalend. Nouemb^r. anno mundi 7me
 9mo. VI^{to}. Salutis M. D. xcvii.

Meletius Patriarcha.

H 5 MEAE

τὰς ἑνὸς οὐδὲν ἰσοχάμμῳ ἐψησά-
 μιν, παρ' ὧν ἔλαβες ραδίως, ὁ μετα-
 δένα δυνήθεισ' ἡ πλουσίως. ἐκείνο δὴπου
 μὴ ἀγνοῶν, ὡς ἐπὶ τοῖς φθόρασι δὲ γνω-
 μοσιῶν, μελλουσῶν γίνεσθαι ἀποκατα-
 σκευή τις δυνεργειῶν. γρήσει δὲ ἐπιλήψεως
 ἐπίθεσις ἢ τῶν ληφθέντων μεταδόσις. δὲ
 φορον Γεώργιος γίναν γεώργιον. ὡς ἔωσ' ἀ-
 Θεοῦ ἐυλογίας (ἡ) Παύλον) μέλα λάβη.
 ἔῃ χάρις μετ' ἑσ.

Ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει πυκνέψιδων
 λα. ἔζρζ ἔτις κοσμοκράτιας.

Μελέτι Πατριάρχης.

MELE-

sc̄nōrē aliis tradere poteris. illud vide-
 licet non ignorans, gratitudinem animi
 p̄cedentem, futurorum beneficiorum
 p̄parationem existere. Acceptorum
 itaque communicatio, occasione tibi
 alias plura accipiendi p̄bebit. Ferti-
 lis Georgi sit tua agricolastro, vt & bene-
 dictionis Diuinæ (secundum Paulum)
 particeps fias, cuius gratiam tibi precor.
 Constantine poli. Pr. Cal. Nouembr.
 anno mundi 789. mo VI. to

Meletius Patriarcha.

Exemplum

dico, ne mireris, quod scribendi officio
 usque adhuc defuerim: teq. tam feralis
 nuntij tanto tempore experrem habue-
 rim. Obiit quidē ille XII. Kal. Ian. maxi-
 mā nobis omnibus frustratione iniectā
 cum morbū suum sedulo dissimularet;

*Spem vultu simulans, intestinumque dolorem
 Alto corde premsens.*

Et ille quidem conscientia suā beatus, ac
 meliore sui parte Olympi sedibus rece-
 ptus; nos miseri, quibus extincto illi
 vita iniusta atque acerba. Reliqui vos
 estis, hoc est, octo etiamnum mihi libe-
 ri sospites ac superstites, in quibus tu fa-
 miliam ducis, utpote iam natu maxi-
 mus. Proinde quam personam tibi faci,
 an fortunæ necessitas imposuerit, vides.
 quam pro dignitate aliquando sustine-
 re ut possis, id verò mihi in vobis est pri-
 mum. Cuius equidem rei iam antea
 certiore facturus te fueram, si modo
 de loco mihi, ubi id tempus stativa ha-
 bebās, compertum aliquid vel explora-
 tum habuissem. Fecisti tu quidem se-
 dulo,

bus illud longe acceptissimum de Interpretis illius Polonici, natione Armenij, doctrinâ ac virtutibus quod scribis. Nescis, mi fili, quantâ cum animi voluptate illam Epistolæ tuæ particulam legendo ruminaverim, ubi non modo tanti viri fauentiam vltro tibi oblatam gloriaris ac prædicas, verum etiam incomparabilis viri SIMONIS SIMONIDIS benevolentia fore iam pridem patefactas, aditum tibi porro ad doctissimi illius ac disertissimi Interpretis amicitiam concinnasse. Maecte istâ industriæ indole; Maecte tantorum virorum fauentiâ, quam quidem ego pluris æstimo,

Quam si meliquidus Fortuna riuus inauret.

Et verò vtrumque meis literis audacter compellaturus fueram, si per negotia Reip. licuisset, ac gratia vtriusque nostrum nomine acturus. Merito utique ac lubens. Nunc cessato esse cogor, ac commodiori tempore hoc scribendi officium reseruare, præsertim ad SIMO-

I N E M

incram aliquam obiectare possit. Venies utique omnibus tuis nimium desideratus, ac Beneuentanus fies ex Batauo. Vale ac veni. Raptim Hagâ Comitum. XIII. Kal. April. stilo nouo.

Epistolæ binæ Simonis Simonidis ad eundem Georgium Leopoli Constantinopolim missæ.

*Doctissimo atque Ornatissimo Iuueni Georgio
Domi Domino & amico obseruandissimo.*

Nobilissime iuuenis.

Post tuum à nobis discessum, pro mutuo nostro amore, sollicitum me fuisse existinare debes; quomodo itiner hoc tibi cesserit, ecquid incertis petita loca attigeris, valuerim vsque, & cætera eiusmodi; quæ amici pro amicis absentibus timere. Nunc cum illud veniebat in mentem, Non in te non tam ampliter habitum, prout familiæ

Alterius Epistolæ exemplum, cuius
 inscriptio erat huiusmodi:

*Nobilissimo iuveni Georgio Douſæ amico charif-
 ſimo, in Aula Legati Angli Conſtantinopoli.*

S. P. Antonius vicinus meus reddi-
 dit mihi à te epistolam, perbreuem il-
 lam quidem; sed tamen, quod à te, gra-
 tiſſimam; vellem enim perennem hanc
 nobis amiciriam eſſe, quæ quoniam in-
 ter absentes vix alia ratione commo-
 diùs retineri ſolet, quàm literarum fre-
 quentia, vſurpemus quæſo officij hanc
 imitationem. Ego meam vicem non
 committam, deſiderari à te diligentiam
 meam. De te itidem mihi perſuadeo,
 obſecuturum te, pro benignitate tua,
 votis meis. Itiner hoc feliciter tibi ceſ-
 ſiſſe gaudeo; turbatum tamen non nihil
 à nebulone illo *** deſeo; ſed nos im-
 providi, qui tanum & ſobrium quic-
 quid ſperabamus à hoc te eſſe factu. Tu
 ipſe videras, quæ mandata acceperat ſu-

BON. VULCANIVS

G E O R G I O D O V S Æ

Junior Nobiliss. doctissimoque

S. P. D.

ITANE verò Georgium Doufam
Vulcanij sui immemorem, vt ex
longinquâ istâ peregrinatione Con-
stantinopolitanâ redux, Leidaque Ha-
gam iter faciens, insalutatum illum
præterierit?

*Amor hoc me Doufa meus sperare du-
bebat?*

sed video, amice, mihi *τοσοῦτον* *φείεσθαι* care,
quid in causa fuerit. Vicit amorem in
me tuum pietas parentibus debita, cu-
ius præstandæ studium effecit vt hæc
officioli omisso *καλὸν* tibi *ὄφελος* videre-
tur. Voluisti enim parentibus optimis
fratris tui laici Deo atque tuis incompa-
ribus immaturo pro Deo in immorta-
lem! obitu constentis *ἄλλοι* vti Ho-
meri mei verbis vtar *ὀλιγη πηλέεσσι* plenum

dicabat, nisi illius exuberantiam in amicos deriuaret. Superfedebo itaque nunc temporis longiori, quam iam animo meo conceperam, descriptioni, neque pluribus verbis apud te testabor quanto-
 pere hoc nuncio fuerim exhilaratus. Cras enim, volente Deo, me magno illi literarum Principi vultum adiungam, & in tuos amplexus ruam; omnemque animi mei sensum coram in tuum sinum effundam. Vale *φιλάτη κερ-
 φαλή.* Lugduni Batavorum. XXI. Maij
 1601. Id. XCIIX.

Bon. Vulcanius eidem Georgio

S. P. D.

Quantâ ego superioribus hisce diebus cum voluptate & gaudio, post mutuos amplexus, vniuersam longinquæ istius difficilissimæque peregrinationis repetitionem ex te cognoscere, nullis istis mihi Eousis, verbis exprimere possim. Miratus enim atque adeo exosculatus

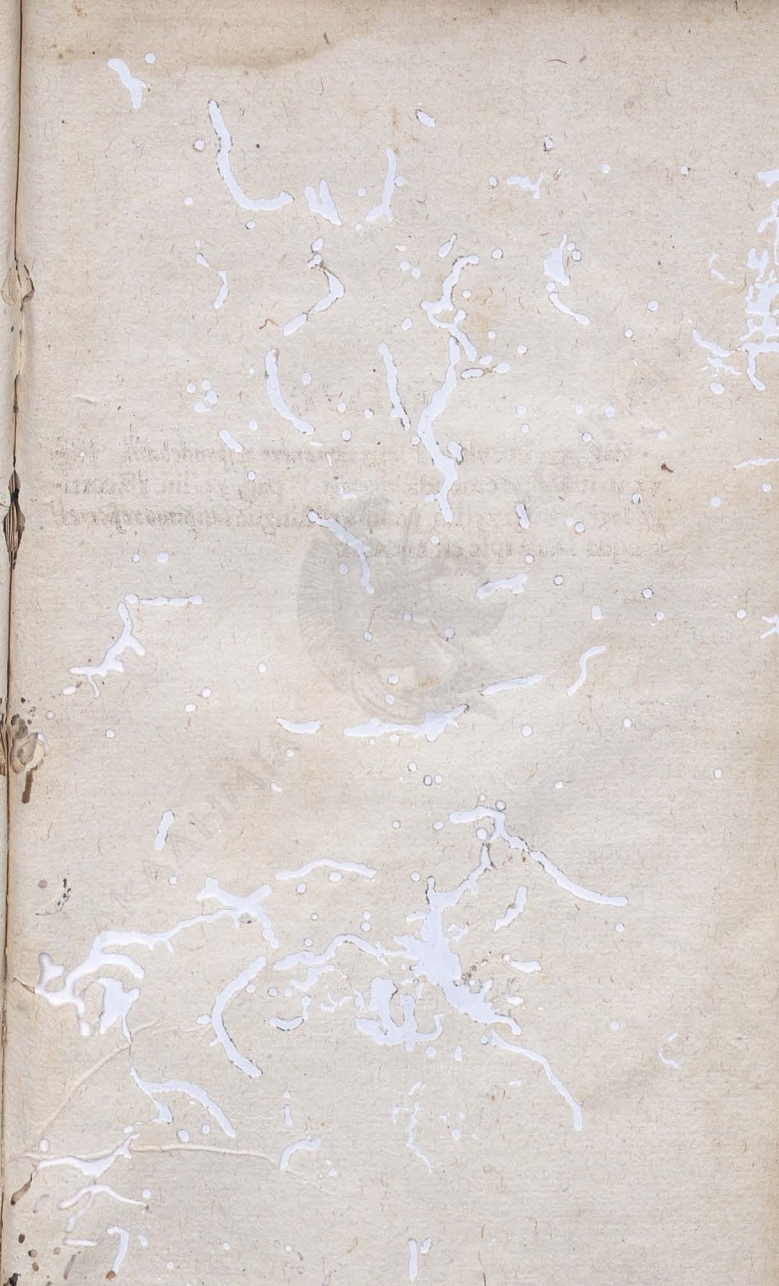
I s eram

Etan, atque exploratam morum tuo-
 rum suauitatem integritatemque cum
 eximiâ eruditione & Latinâ Græcâque
 linguæ summâ peritiâ coniunctam,
 quæ illos non in amorem tui tantum
 pellexerunt, sed in admirationem quo-
 que rapuerunt. Quæ cum ita sint, mi
 Doufa, cum ue & laboris & periculi
 plenam peregrinationem insigni inter
 tuæ notæ, hæc est, primariæ nobilitatis
 Batauicæ Iuuenes exemplo, summâ
 animi magnitudine alacritateque susce-
 ptam, comite ac dæce Homericâ illâ
 diuâ quam ille Vlyssi *ὄμιον ἀπποδοῦν* præstô-
 que temper fuisse fingit, feliciter perfe-
 ceris; reliquum est, ut non ipse tantum
 instituti tui summâ cum laude maxi-
 moque omnium applausu præacti glo-
 riâ fruaris; sed ut vberimè laborum
 tuorum fructus publicè communices.
 Quod quidem facies, si vari animi ala-
 citate præclare illa *ἄλκιμον* Græco-
 rum monumenta cæcâ uideat. Quallore
 per te eruta in lucem protuleris, orbis
 que

Magno Logothetæ aliisque id genus
authoribus, quos magno studio com-
parasti adiuncta magnam, vti spero,
rebus Constantinopolitanis splendo-
rem adferent. Vale, & me meaque om-
nia habe pro tuis. Lugdun. Bataurum.
Cl. Io. XCIIK. VI Cal. Iunias.

FINIS

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000038821